

Tarih : 12/3/2026

Sayı : 109

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu ile Çeltik Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifimiz ve gerekçesi ekte sunulmaktadır.
Gereğini arz ederiz.

Mehmet DEMİR
Kütahya Milletvekili

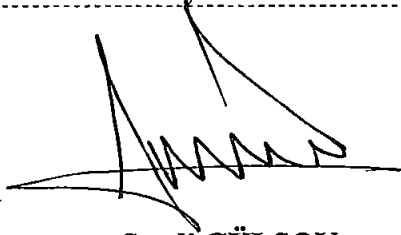
Adem KORKMAZ
Burdur Milletvekili

Atay USLU
Antalya Milletvekili

Ali ÖZKAYA
Afyonkarahisar Milletvekili

Seydi GÜLSOY
Osmaniye Milletvekili

Harun MERTOĞLU
Rize Milletvekili

Zeynep YILDIZ
Ankara Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI	
Tali Komisyon	Adalet , Plan ve Bütçe , Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji
Esas Komisyon	Tarım, Orman ve Köyşleri
Tarih: 12-3-2026	Esas No:2/3588

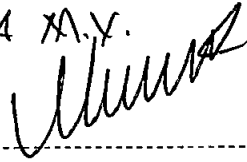
T B M M KANUNLAR ve KARARLAR BSK.LIĞI
12 Mart 2026
Numara:

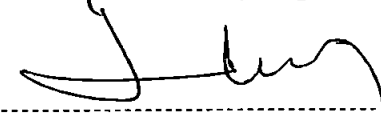
T B M M GENEL EVRAK
12 Mart 2026
No: 1816585

Osman Zaman
Esentepe Mh.

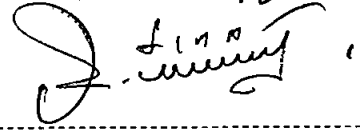

PAHRAT KAYA
SARAYIA M.V.

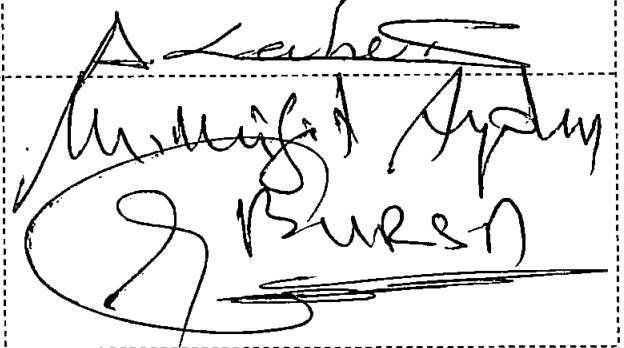

Hikmet Başak
Sarıyer

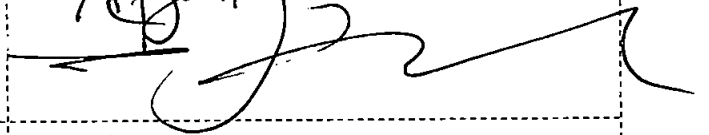
Abdurrahim FIRAT
ERZARUM MV

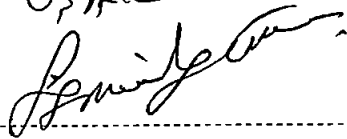
Mehmet Ali Zeheri
Sarıyer

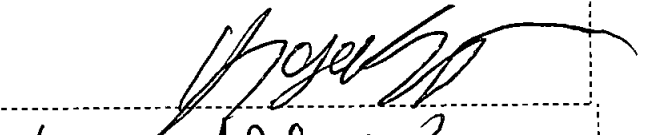
İbrahim YURDUKUŞEV
Afyonkarahisar Mv.

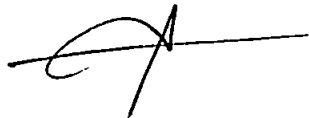
İsmail Gıncı
Uşak Mv.

Yasar Korkmaz
İzmir Mv.

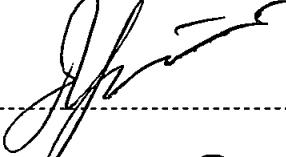
Ahmet Salih FAL
Kütahya Mv.

Hosay ARSLAN
Afyonkarahisar Mv.

Emel GÖZKARA DÜNDAR
Bursa Milletvekili

Sarıca Keleşli Ataman
Diyarbakır v.k

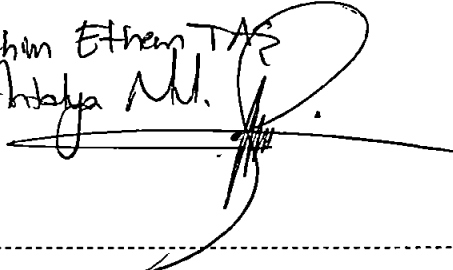

Fatma İNCE
Ezine M.V.

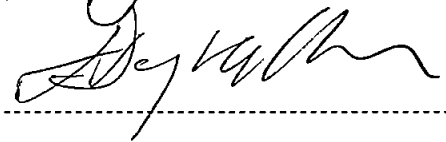
Tahir AKYÜREK
Konya M.V.

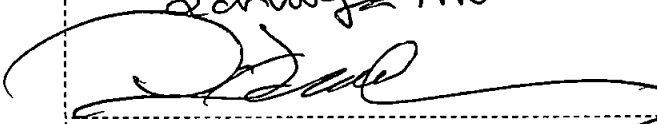
İbrahim Ethem TAS
Antalya M.V.

Leff İATRAKTAR
Sakarya M.V.

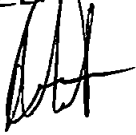
Prof. Dr. Abdurrahman DUTAK
Sarıyer M.V.

Dr. Tuba Ural Gökçel
Antalya M.V.

MUSTAFA KAPLAN
KIRIKKALE Milletvekili

Cem Şahin
Karabük M.V.

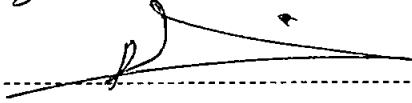

Kemal Celik
Antalya M.V.

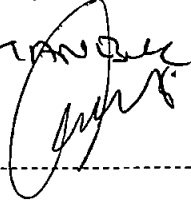

Ulğöyüz
Mehmet Çiğir Gökçöz
Isparta M.V.

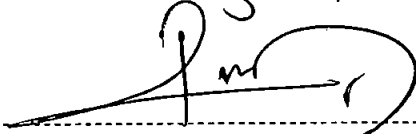
Erkan ÖZTÜRK
DUZCE MV.

Jildir Koral SÖRÜ
BARTIN MV.

Mahmut Ridvan NAZIRLI
ELAZIĞ MV.

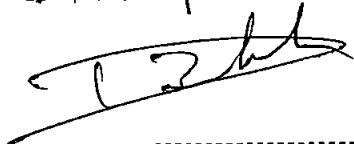
Kaan KOÇ
ARDAHAN MV.

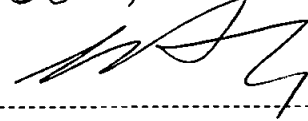
Ruben Kiterci
ERZ

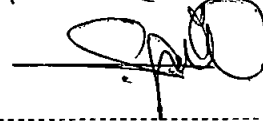
Derya Bakbak
GAZİANTEP MV

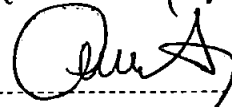
Cemal Akdemir
TOGAT MV.

Seydi Karlı
İSTANBUL MV.

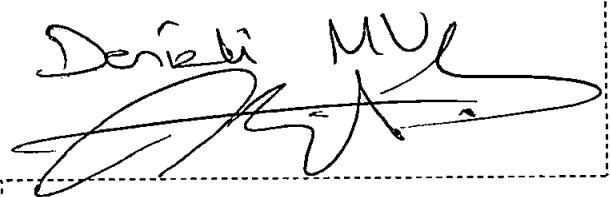
Faruk KILIÇ
MANİSA MV

Mustafa VARANK
BURSA MV.

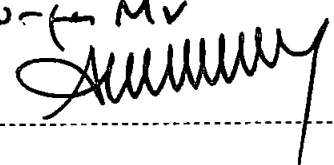

Nilgün ÖK
DENİZLİ MV

Cevahir Asuman
YAZMACI

SANLIURFA MV

Süleyman ÖZGÜN
Nevşehir M.V.

Adem Galkın
Kars Mv

Acem Barışbey
Burdur Mv

Volkan İpele
Diyarbakır Mv

Yahya Celik

İstanbul
Y. İ. İ.

Ahmet Mücahit Arıncı
Mersin Mv.

Kemal Karahan
Hodag Mv.

Orhan Aker
Bartın Mv.

Nazım Elmas
Giresun Mv.

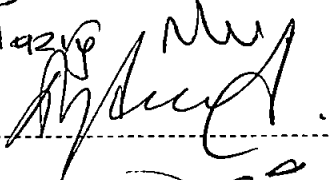
Ayhan SALMAN
Bursa Mv.

Latif SELVİ
Konya Milletvekili

Latif Selvi

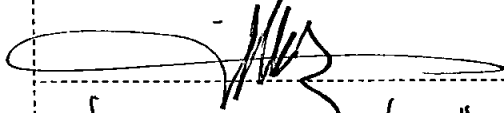
Ejder AÇIKKAPI

Elaazığ M. V.

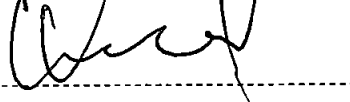
KAYITDA TÜRKMENÖZÜ

M. V. M. V.

Jakup Hoş2.

Niğde M. V.

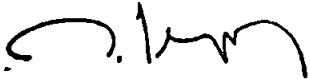

Baruk Atele

Adana M. V.

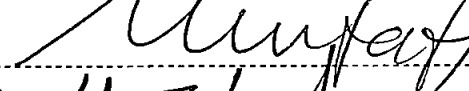
Orhan YEGİN

Ankara M. V.

Murtaza AKSOY

Eğirdir M. V.

C. UZUN

Cevahir UZKURT

Niğde M. V.

Abdullah Doğru

Adana M. V.

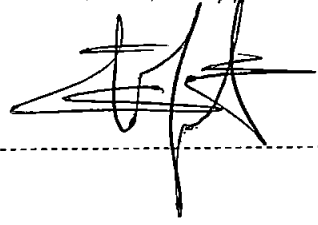
Mehmet Eyup GÜNEÇ

GAZİANTEP M. V.

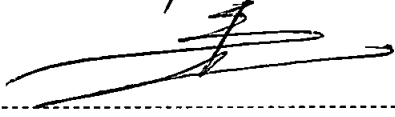

ERTUĞRUL KOCACIK

SAKARYA M. V.

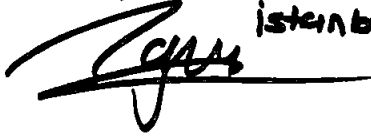
Fehmi Alpay ÖZALAN
İzmir, Mv.

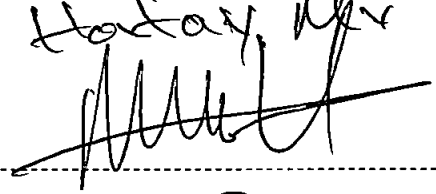
Emre ÇALIŞKAN
Nevşehir Mv.

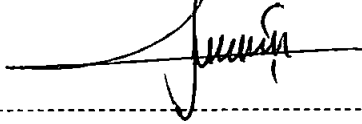
Seda GÖREN
İstanbul Mv.

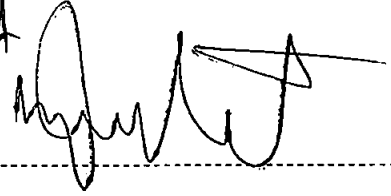
Adem Yeşildal
Hatay, Mv.

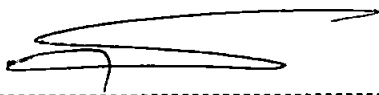
M. Sait YAZ
Diyarbakır

Mervan Bol
Sirt

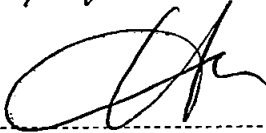
Serkan Bayram
İzmir Mv.

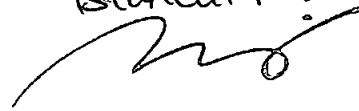
Hasan EKİCİ
Konya Mv.

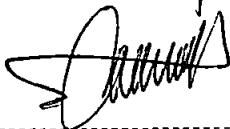
Helal Celal
Kardemir Mv.

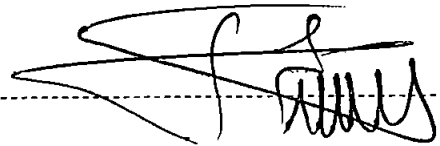
Rümeysa KADAK
İstanbul Mv.

Gökden Kocapınar
Tekirdağ Mv.

Ömer Erdem
İstanbul Mv.

Halit YERERBAKAW
İSTANBUL MV.

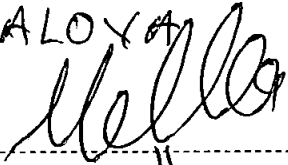

Sadettin Hüseyin
Kocaeli'li Mülhürü

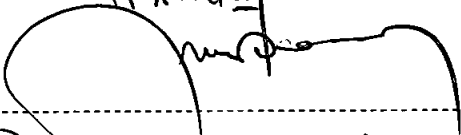

Rukiye Zey
Ruhhi Sivas
mv.

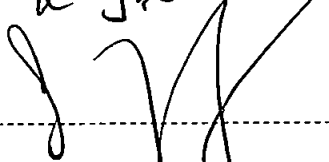
Melika Akyol
YALOYA

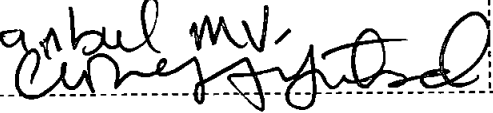

Mestan Özcan
TOKİDAP

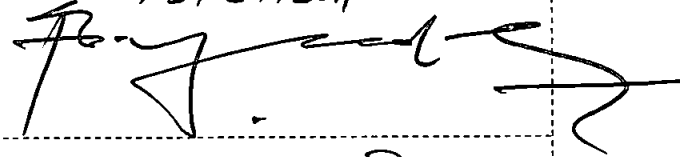

Sayın Bayır Özsoy
KAYSERİ MV.

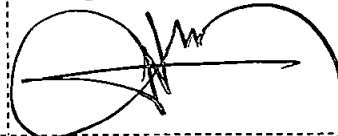

Cüneyt YÜKSEL
İstanbul mv.

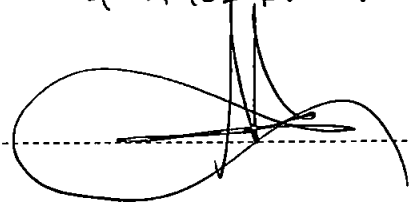
Aktem HILDIRIM
İstanbul MV.

Vesal TİPTOĞLU
Kocaeli'li mv.

MURAT CAHİD CİNGİ
KAYSERİ MV

GENEL GEREKÇE

İklim değışikliğı ve yaşanan teknolojik gelişmeler ölkemiz ormanlarının korunması için yeni yöntemlerden faydalanılmasını gerektirmektedir. Diğer yandan orman sahalarının etkin ve verimli bir şekilde muhafazası için mevzuatın güncel gelişmeler ile sahada yaşanan sorunları çözümleyici araçlarla donatılması icap etmektedir. Bu minvalde, sınırda karbon düzenlemesi sonucu kamu ve özel sektör üzerinde oluşacak mali yükün azaltılması, sektörün ihtiyaç duyacağı karbon sertifikalarının ölkemiz kaynaklarından karşılanması ile birlikte karbon yutak ormanları kurularak verimli orman miktarının artırılmasının sağlanması amaçlanmaktadır.

Kanun teklifinin yürürlüğe girdiğı tarihten önce kısmen veya tamamen kesinleşmiş orman kadastro sınırları içerisinde kalan ve üç milyona yakın vatandaşı ilgilendiren yaklaşık 80 bin tapulu taşınmaz için tapu iptali ve tescilli davaları açılması gerekmektedir. Bu tapu iptali davalarının akabinde, taşınmaz maliklerince tazminat davaları açılmakta, açılan tazminat davalarında taşınmazların gerçek rayiç değerinden daha fazla tazminata hükmedilmekte, vekâlet ücreti, icra vekâlet ücreti gibi yargılama giderleri sebebiyle bu miktar daha da artmakta ayrıca şahıslar bu taşınmazları kullanmaya da devam etmektedirler. Bu hususun da Hazine zararına sebebiyet verdiği görölmektedir. Bu doğrultuda, açılacak tapu iptal ve tescil davası ile tazminat davalarının önüne geçilmesi, tapu kayıtları geçerli kabul edilmek suretiyle mülkiyet hakkının korunmasının sağlanması ve yüksek miktarda tazminat bedeli ödenmesinin önüne geçilmesi hedeflenmektedir. 2/B uygulamalarının yapıldığı yerlerde; bu uygulamaların Kanunda açıkça sayılan sebepler dışındaki gerekçelerle hükmen iptal edildiğı ve 2/B şartlarını taşıdığı halde orman kadastrusu tutanak defterlerinde 2/B uygulamaları yapılmama gerekçelerinin yazılmadığının Orman Genel Müdürlüğünce tespit edildiğı hallerde yeniden 2/B uygulaması yapılması amaçlanmaktadır.

Tütün, tütün mamulleri, alkol ve alkollü içki piyasasının düzenlenmesi, piyasa güvenliğinin sağlanması, kayıt dışı alkol ve alkollü içki faaliyetlerinin önlenmesi, etil alkol ve alkollü içki piyasasının daha etkin izlenmesi için ilgili kanunlarda gerekli düzenlemelerin yapılması amaçlanmaktadır. Bu kapsamda, yeni getirilen düzenlemelere ilişkin idari yaptırımların belirlenmesi ve mevcut idari yaptırımların uygulamada yaşanan tereddütlere mahal verilmeyecek surette açık ve caydırıcılığını artıracak şekilde yeniden düzenlenmesi öngörülmektedir. Bağımlılıkla mücadele kapsamında alınan önlemlerin kuvvetlendirilmesi, alkollü içki kullanımına yönelik teşvik edici uygulamaların önüne geçilerek alkollü içki üreten firmaların sponsorluk ve tanıtım faaliyetlerinin kısıtlanması amaçlanmaktadır.

Milli bir miras olan Atatürk Orman Çiftliğinin arazisinin korunması, geleceğe aktarılması ve asli misyonunun devam ettirilmesi için özel bir hassasiyet gösterilmesi gerektiğı açıktır. Teklif ile Atatürk Orman Çiftliği arazileri, Müdürlüğün de içinde yer aldığı parseller ve ayrık nizamdaki parseller ayırımına gitmeden tamamını kapsayacak şekilde tanımlanarak, Çiftlik adına tescilli bütün gayrimenkullerin bina ve arazi vergileri yönüyle muafiyetinde birlik sağlanması amaçlanmaktadır.

Çeltik Kanunu kapsamında, çeltik ekim alanlarının yerleşim yerlerine uzaklığının değışen mevzuata ve günümüz koşullarına uyum sağlanması amacıyla yeniden belirlenmesi öngörülmektedir.

Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanunu hükümlerince canlı hayvan ve hayvansal ürünlerin sevklerinde Tarım ve Orman Bakanlığınca belirlenen belgeleri bulundurmayanlara idari para cezası uygulanması ve bu hayvanların kesilmeleri yerine usulüne uygun tanımlanarak karantinaya alınmalarına yönelik değışiklik yapılması ihtiyacı hâsıl olmuştur. Ayrıca tazminatlı hastalıklarda itlaf edilen hayvanların tazminatlarının ödenmesinde olduğu gibi hayvansal ürün, yem madde ve malzemelerinin bedellerinin, imha, nakliye ve dezenfeksiyon masraflarının ödeme usulünün belirlenmesi amaçlanmaktadır.

Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü (DSİ) tarafından yürütülen faaliyetlerde karşılaşılan problemlerin çözümüne yönelik olarak; lisans almaksızın DSİ Genel Müdürlüğü tarafından yapılan veya yaptırılmakta olan projeler için belirlenen sürenin uzatılması, su yapılarında veya koruma alanlarında gerçekleştirilen çalışmalarda can ve mal güvenliği açısından alınacak tedbirlerin belirlenmesi, DSİ'nin görevini ifasında verimliliğini arttıracak muhtelif düzenlemelere yer verilerek su yapılarında veya koruma alanlarında gerçekleştirilen çalışmalarda görev ve sorumluluğu olan idareler ile çalışma yürüten idarelerin, can ve mal güvenliği yönünden koruyucu güvenlik tedbirlerini almasına yönelik düzenleme yapılması, bu minvalde su yapıları için inşa edilen servis yollarının ilgili idare tarafından devralınmasına ve amacı dışında kullanılmasının önlenmesine, ilgililerin sorumluluğuna yönelik düzenleme getirilmesi ile Kamulaştırmanın satın alma usulüyle yapılması halinde de tescil ve terkin işlemi sırasında mal sahibinin bu taşınmaz mal nedeniyle vergi ilişkisinin aranmaması, kamulaştırma işlemlerinde olduğu gibi kamulaştırmaz el koyma ve tazminat davaları sonucunda tescile yönelik kesinleşen mahkeme kararlarının infazında veya kamulaştırmaz el koyma nedeniyle malik ile idare arasında düzenlenen uzlaşma tutanağının uygulanmasında ortaya çıkan tapu harçları yönünden maliklerin harç ödemekten imtina etmesi sebebiyle tescili yapılamayan taşınmazlarda, tapu harçlarının idare tarafından ödenmesi hedeflenmektedir.

Şeker Kanununda öngörülen değişikliklerle, sözleşmesiz şeker pancarı ekiminin önüne geçilmesi, belirlenen ekim alanı dışında pancar temininin Tarım ve Orman Bakanlığının iznine bağlanması ve sözleşmesiz ekim ve izinsiz temin hallerinde uygulanacak yaptırımın belirlenmesi öngörülmektedir.

Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu gereği tarım arazilerinin korunmasını, tarım yapılmasını engelleyecek şekilde hukuki veya fiili olarak ifraz edilmesi yasaklanmışken büyük şehirlerin etrafında bulunan tarım arazileri çiftçilerin elinden ucuz fiyata alınarak Kooperatifler Kanununa göre kurulmuş kooperatiflerin tüzel kişiliği altında fiili parsellere ayrılarak kooperatif üyeliği şeklinde hobi amaçlı kullanılmak üzere kanuna aykırı bir şekilde tarım dışı amaçlarla kullanıma açılmaktadır. Aynı zamanda çeşitli kurumlar aracılığı ile götürülen altyapı hizmetleri, izinsiz yapılara göz yumulduğu izlenimi uyandırmakta ve ihlalin yaygınlaşmasına sebep olmaktadır. Bu nedenlerle hem tarım arazilerinin korunması hem de sözü edilen kooperatiflere üye olmak isteyen iyi niyetli vatandaşların zarara uğramalarının engellenmesi amacıyla tarımsal amaçlı kooperatifler dışındaki kooperatiflerin tarım arazisi edinmelerinin engellenmesi, tarımsal amaçlı kooperatiflerin arazi edinimlerinin izne bağlanması, tarım arazilerine yapılmış olan izinsiz yapılara alt yapı hizmetlerinin götürülmesinin önüne geçilmesi için düzenleme yapılmaktadır.

Veteriner Hekimliği Mesleğinin İcrasına, Türk Veteriner Hekimleri Birliği İle Odalarının Teşekkül Tarzına ve Göreceği İşlere Dair Kanunun disiplin hükümlerini içeren 41 inci maddesi Anayasa Mahkemesi Kararındaki gerekçeler doğrultusunda yeniden düzenlenmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Madde ile 11/6/1936 tarihli ve 3039 sayılı Çeltik Ekimi Kanununun 19 uncu maddesinde değişiklik öngörülmektedir. Dünyanın birçok ülkesinde olduğu gibi ülkemizde de çeltik ekimi izne bağlı olarak, 3039 sayılı Çeltik Ekimi Kanunu çerçevesinde yapılmaktadır. Anılan Kanun 1936 yılında ülke çapında yaygın olan sıtma ile savaşmak için çıkarılmıştır.

6360 Sayılı “On Dört İlde Büyükşehir Belediyesi ve Yirmi Yedi İlçe Kurulması İle Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun” ile illere bağlı ilçelerin mülki sınırları içerisinde yer alan köy ve belde belediyelerinin tüzel kişiliği kaldırılmış, köyler mahalle olarak, belediyeler ise belde ismiyle tek mahalle olarak bağlı bulundukları ilçenin belediyesine katılmıştır. Söz konusu Kanun ile köyler mahalle statüsüne dönüştüğü için Çeltik Ekimi Kanununun 19 uncu maddesinde yer alan çeltik arazilerinin yerleşim yerlerine olan mesafeleri köylerde 50 metreden 500 metreye çıkmıştır. Bu durum çeltik ekim alanlarının yerleşim yerlerine olan uzaklıklarının belirlenmesinde kısıtlamalara neden olmaktadır.

Ayrıca sıtmaya sebep olan etmenlere karşı yapılan etkin zirai mücadele ve yetiştiricilik metodunda damla sulama yönteminin kullanımı sayesinde çeltikte diğer bitkiler gibi yetiştiricilik yapılması mümkün olabilmektedir.

Köylerin statü değişikliği nedeni ve mevcut kanunda uygulanmakta olan mesafelerin 1936 yılına göre değerlendirilmiş olması sebebiyle 3039 sayılı Kanunun 19 uncu maddesinin güncellenmesi amacıyla çeltik ekim alanının yerleşim yerlerine uzaklığı yeniden belirlenmektedir.

MADDE 2- Madde ile, 4250 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin birinci ve dokuzuncu fıkralarında değişiklik yapılmaktadır. 4250 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişiklik ile alkollü içkilerin her ne suretle olursa olsun reklamı ve tüketicilere yönelik tanıtımının yapılmasını yasaklayan birinci fıkrasında yer alan hükmün, alkollü içkileri üreten, ithal eden ve pazarlayan firmaların isim, alamet, işaret vb. kullanılmak suretiyle de yapılmasının engellenmesi ve hükmün tüm etkinliklere yapılacak olan desteklerde uygulanabilirliğinin sağlanması ile işyerlerinde ve etkinlik alanlarında alkollü içkilerin markalarını çağrıştıracak şekilde başka isim, sözcük, şekil vb. her türlü alametler ile reklam ve tanıtımının önlenmesi amaçlanmaktadır.

Kanunun 6 ncı maddesinin dokuzuncu fıkrasına eklenen cümle ile fermente alkollü içkiler ile yüksek alkol içeren distile alkollü içkilerin aynı markayı kullanamayacakları kural altına alınarak marka bilinirliğinin kullanılması yoluyla özellikle daha düşük alkol içeren fermente ürün markalarının yüksek alkollü distile içkilerde kullanılması, dolayısıyla bu alkollü içkilerin satın alınmasını teşvik edici ve özendirici uygulamalar ile bilhassa gençlere yönelik faaliyetlerde bulunulması nedeniyle düzenleme yapılmakta; Anayasanın “Gençliğin Korunması” başlıklı 58 inci maddesi uyarınca alkol düşkünlüğünün önüne geçilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 3- Madde ile, 4250 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin dördüncü fıkrası değiştirilmektedir. Tarım ve Orman Bakanlığı bünyesinde tütün mamulleri, alkol ve alkollü içkiler piyasalarıyla ilgili iş ve işlemler Tütün ve Alkol Dairesi Başkanlığı tarafından yürütülmektedir. Bununla birlikte, yurt genelinde 4250 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin beşinci fıkrası hükmünün ihlaline (22:00 ila 06:00 saatleri arasında perakende alkollü içki satış yasağı) ilişkin mülki amirlikler tarafından yapılan tüm tespitler, gerekli idari işlemlerin tesis edilmesi ve sonuçlandırılması talebiyle merkezi idareye iletilmektedir. Bu durum da Başkanlığın işgücünün önemli bir kısmının söz konusu işlemlere tahsis edilmesine neden olmaktadır.

4250 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin dördüncü fıkrasında yapılan değişiklik ile aynı Kanunun 6 ncı maddesinin beşinci fıkrası hükmü ihlallerine idari yaptırım uygulama yetkisinin mahalli mülki amirliklere devri amaçlanmaktadır. Bu değişiklik ile Bakanlığın asli görevlerinden olan piyasa düzenleme ve kontrolü (satıcıların lisanslanması, reklam mevzuatının uygulanması, reklam ve rekabet koşullarının belirlenmesi, tütün ve alkol kontrolüne ilişkin işlemler, sektörün izlenmesi gibi) görevleri daha etkin bir şekilde yürütülebilmesi, söz konusu dosyaların yurt genelinde yerinde değerlendirilmesi ile işlemlerin hızlı ve etkin bir şekilde sonuçlandırılması ve işlemlerin takibinin daha kolay gerçekleştirilmesi ve idari yaptırım uygulanmasıyla beklenen caydırıcılığın artırılması öngörülmektedir.

MADDE 4- Madde ile, 4250 sayılı Kanuna geçici madde eklenmektedir. Bu kapsamda, perakende ya da açık alkollü içki satışı yapılan işyerlerinin 6 ncı maddenin birinci fıkrasında yapılan yeni düzenlemeye uyum sağlayabilmesi amacıyla satıcılara süre tanınmaktadır.

6 ncı maddenin dokuzuncu fıkrasının ikinci cümlesi kapsamında firmaların ellerinde bulunan ürünleri ellerinden çıkarmaları ve yeni düzenlemeye uyum sağlayabilmeleri amacıyla firmalara süre tanınmaktadır.

MADDE 5- Madde ile, 24/3/1950 tarihli 5659 sayılı Atatürk Orman Çiftliği Kanununun 14 üncü maddesinde değişiklik öngörülmektedir. Milli bir miras olan Atatürk Orman Çiftliğinin arazisinin korunması, geleceğe aktarılması ve asli misyonunun devam ettirilmesi için özel bir hassasiyet gösterilmesi gerektiği açıktır. Teklif ile Atatürk Orman Çiftliği arazileri, Müdürlüğün de içinde yer aldığı parseller ve ayrık nizamdaki parseller ayrımına gitmeden tamamını kapsayacak şekilde tanımlanarak, Çiftlik adına tescilli bütün gayrimenkullerin bina ve arazi vergileri yönüyle muafiyetinde birlik sağlanması amaçlanmaktadır.

Ayrıca Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğünün, 492 sayılı Harçlar Kanununun 1 ve 3 sayılı tarifelerindeki yargı harçları ve vergi yargısı harçlarından muaf tutulması amaçlanmaktadır.

MADDE 6- Madde ile 5659 sayılı Kanuna geçici madde eklenmesi öngörülmektedir. 5659 sayılı Atatürk Orman Çiftliği Kanununun 14 üncü maddesinde öngörülen değişiklik ile Müdürlük idari binasının bulunduğu parsellerden ayrık nizamdaki çiftlik bina ve arazilerinin emlak vergisi yönüyle istisna kapsamına alınması sebebi ile geçmişte tahakkuk ettirilmiş ve henüz ödenememiş olan vergilerin tahsilinin durdurulması ve bu uyuşmazlıklardan kaynaklanan davaların sonlandırılması amaçlanmaktadır.

Öte yandan Atatürk Orman Çiftliği KİT statüsünde bir kurum değildir. Kendi özel Kanunu bulunan kendine münhasır özel bir yapıda kurulmuş herhangi bir ticari oluşum gibi kâr amacı gütmeyen, genel bütçeden pay almadan varlığını idame ettiren bir kamu kurumudur. Ayrıca Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün emanetidir. Dolayısıyla zaten tahakkuk ettirilip ettirilmemesinde hukuki tereddüt bulunan bu güne kadar tahakkuk ettirilmiş vergilerin de kuruma münhasır olarak terkin edilmesinin kamu yararına ve kurum yararına olacağı değerlendirilmiştir.

MADDE 7- Hidroelektrik enerji üretim tesisinde veya tesisten kaynaklı olarak memba veya mansapta can ve mal emniyeti açısından risk oluşturan durumların tespit edilmesi halinde verilen süre içerisinde gerekli önlemleri almayan şirketlerin su kullanım hakkı anlaşmalarının derhal feshedilmesi ve riskli durumların ivedilikle ortadan kaldırılması, sonradan telafisi mümkün olmayan durumların önlenmesi amaçlanmaktadır. Ayrıca, 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu çerçevesinde iş ve işlemleri DŞİ tarafından yürütülen işletmedeki HES projelerinin muayene ve denetimlerine ilişkin yapılacak düzenleme ile yükümlülüklerini ve kurum talimatlarını yerine getirmeyen şirketlere uygulanacak idari para cezasının caydırıcılığı

nedeniyle, işletmedeki HES tesislerinin faaliyetlerinin ilgili mevzuat hükümlerine ve genel kurallara uygun olarak devam etmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 8- Su yapılarının inşası ve işletilmesi kamu hizmeti niteliği taşımaktadır, bu bakımdan da ağırlıklı olarak kamu kurumlarının sorumluluğunda bulunmaktadır. Ülkemizde su yapıları konusunda görevli kurumların başında Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü (DSİ) gelmektedir. DSİ tarafından inşa edilen veya devralınan su yapıları doğrudan DSİ tarafından işletilebildiği gibi işletme, bakım ve yönetim sorumluluğu gerçek ve tüzel kişilere de devredebilmektedir.

Su yapılarından kaynaklanabilecek risk ve tehlikelere karşı kişilerin can ve mal güvenliğinin sağlanması, kaza ve kayıpların en aza indirgenmesi, su yapıları ile etkileşim içinde olan gerçek ve tüzel kişilerin sorumlulukları ile su yapıları ile ilgili hizmetlerde alınacak koruyucu güvenlik tedbirlerinin tüm tarafların sorumluluklarının belirlendiği katılımcı bir yaklaşımla ele alınarak kişilerin can ve mal güvenliğinin sağlanması, kaza ve kayıpların en aza indirgenmesi noktasında büyük önem arz etmektedir.

Tesislerin inşa edildiği yıllarda yerleşimin olmadığı ancak, zaman içerisinde yoğunlaştığı bölgelerde kanal ve depolama tesislerinde akan ya da durağan su kütleleri ile tesislerin işletme ve bakımı için kullanılan servis yollarının maksatları haricinde kullanılması, bölge halkının can güvenliği açısından risk oluşturmaktadır. Daha sonra imara açılarak yerleşim yerlerinin genişlemesi sonucu şehir içinde kalan tesislerde, halkın can ve mal emniyeti açısından gerekli koruyucu ve önleyici tedbirlerin alınması, şehrin bütünlüğüne hizmet eden koruyucu donatıların yapılması ve alt yapı hizmetlerinin yürütülmesi kapsamında yerel yönetimlerin görevleri olarak değerlendirilmesi büyük önem arz etmektedir.

Devlet vatandaşının sağlığını ve yaşam hakkını gözetir. Bu sebeple, sonradan imara açılan su yapılarının bulunduğu alanlarda Koruyucu Güvenlik Tedbirlerinin alınmasında sadece Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü'nün çabası ile önlenmesi mümkün olmadığından diğer kurum ve kuruluşların da kendi görev alanları dahilinde yükümlülüklerini yerine getirmesi elzem olduğundan bu yasal düzenlemenin yapılması zarureti hasıl olmuştur.

İmar planlarındaki değişiklikler sebebiyle, nüfus yoğunluğunun ve araç trafiğinin arttığı yerlerde ise ilgili kamu kurum ve kuruluşu tarafından alınacak kararlar doğrultusunda, tesislerin asıl inşa maksatlarına yönelik hizmet üretiminde aksama olmaması için Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü'nün (DSİ) uygun görüşü alınmak şartıyla; çit, korkuluk, bariyer, üst geçit gibi yapıların ilgili kamu kurum ve kuruluşu uhdesine alınmasının konuyla ilgili yaşanan sıkıntıyı gidermesi öngörülmektedir.

Ayrıca işletme ve bakım servis yollarının yaya ve araç trafiğine kapatılmasının mümkün olmadığı durumda, yolu trafiğe açan kurum ile DSİ arasında protokol düzenlenerek yolun işletme ve bakım sorumluluğunun devrinin sağlanması gerektiği, toplulaştırma çalışmaları sonrasında sulama alanı içerisindeki bu yolların çiftçiler tarafından tarla içi yolu olarak kullanılması maksadıyla kamuya terk edilmesinin araç ve yaya trafiğine açılması anlamını taşıyacağı, mülkiyet bakımından doğrudan sorumluluk olmasa dahi, idare tarafından geliştirilen sulama alanı içerisinde olduğundan hukuki olarak idare ve çalışanlarına sorumluluk getirebilecek olması sebebiyle ilgili kuruma sorumluluk devrinin yapılması gerekmektedir.

MADDE 9- Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü (DSİ), taşınmazları imar düzenlemeleri ile vatandaşlarla çok küçük hisse ve alanlar olarak hissedar edilmekte olup bu taşınmazların hissedarlarına doğrudan satışına yönelik DSİ'nin yetkisi bulunmamaktadır. Bu sebeple, hisseli taşınmazlar açık teklif usulü ile ihaleyle satışa çıkarılmakta, hissedar dışında başka kişiler de ihaleye katılmakta, her ne kadar hissedarın önalım hakkı bulunsun da bu hak yargı yolu ile elde edilmekte olup bu durum sosyal sorunlara sebep olmaktadır.

4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun “Doğrudan satış” başlıklı 4 üncü maddesi hükümlerine paralel bir düzenlemenin 6200 sayılı Kanunda da yapılmasının uygun olacağı değerlendirilmektedir. Mezkur madde Hazineye ait taşınmaz mallar;... c) Hisse oranı yüzde kırkı veya hisse miktarı uygulama imar planı sınırları içinde dörtyüz, dışında ise dörtbin metrekareyi aşmamak kaydıyla talepte bulunan hissedarlarına, ... Rayiç bedel üzerinden doğrudan satılabilir.” Hükümünü içermektedir.

İdarenin hissedarı olduğu taşınmazların, kıymet takdir komisyonları tarafından belirlenen güncel bedeller üzerinden hissedarlarına doğrudan satılması durumunda; idare veya alıcı tarafından hissedarlara noter aracılığı ile tebligat yapılmayacağı, hissedarların 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 733 üncü ve 734 üncü maddelerine göre ön alım haklarını mahkemeler aracılığıyla kullanmalarına gerek kalmayacağı için idare ve mahkemelerin ciddi bir iş yükünden kurtulacağı ve özellikle imar sahalarında vatandaşlar açısından yaşanacak olan ciddi sosyal sorunların ortadan kalkacağı öngörülmektedir.

Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü (DSİ) mülkiyetinde bulunan ve kullanımına ihtiyaç kalmayan taşınmazların satış işlemleri, 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu ve Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüne Ait Taşınmaz Mal Satışı ve Kiraya Verilmesine Ait Yönetmelik hükümlerine göre yürütülmektedir. Mezkûr Yönetmeliğin 18 inci maddesinde yer alan “İsteklilerden satışa tahmin edilen satış bedelinin, kiraya vermede bir yıllık kira bedelinin %3 ü oranında geçici teminat alınır” hükmü gereği satış ihalelerinde taşınmazın satış bedelinin %3 oranında geçici teminat alınmaktadır. Geçici teminat bedelinin düşük olması nedeniyle gerçek alıcı dışındaki art niyetli menfaat temin etmek üzere ihaleye katılan kişiler yüksek fiyat vererek ihaleleri manipüle etmekte, ihale üzerlerine kalsa da teminat miktarı az olduğundan teminatlarını yakmakta ve ihalelerin sonuçlarını engelleyerek zaman ve emek kaybına sebep olmalarının yanında, gerçek alıcıların da taşınmazı satın almalarına engel olmaktadır.

Benzer şekilde, Hazinesinin özel mülkiyetinde veya devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan yerlerle ilgili olarak, 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 7/A maddesinde de yer aldığı gibi geçici teminatın %30’u oranında alınmasının, bu ve benzeri durumların yaşanmasına engel olacağı ve taşınmaz ihalelerine gerçek alıcıların iştirak etmesini temin edeceği öngörülmektedir. Söz konusu uygulama Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından yapılmakta olup Hazine taşınmazlarının satış ihalelerinde tahmini bedelin % 3’ünden az olmamak üzere % 30’una kadar geçici teminat alınmaktadır.

MADDE 10- Madde ile, 6200 sayılı Kanuna geçici madde eklenmektedir. Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü (DSİ) mülkiyetinde bulunan su yapılarına ait servis yollarının genel ulaşımına açık yol veya tarla içi yol olarak kullanılması nedeniyle yaşanan yahut yaşanacak olan müessif olayların önlenmesi için söz konusu yolları trafiğe açan ilgili kurum tarafından devralınarak gerekli koruyucu güvenlik tedbirlerinin alınması, müessif olayların önüne geçilebilmesi hedeflenmektedir.

6200 sayılı Kanunun ilgili hükümleri gereği, yer üstü ve yer altı sularının zararlarını önlemek ve bunlardan çeşitli yönlerden faydalanmak maksadıyla tesisler inşa eden idare sorumluluğunda 2024 yılı başı itibariyle inşa edilmiş olan sulama tesislerinde bulunan yaklaşık 50.000 km servis yoluna ilaveten, taşkın koruma tesislerinde de binlerce km uzunluğunda servis yolu bulunmaktadır.

Sulama tesisinin mütemmim cüzü olan servis yolları, tesisin işletme, bakım ve onarım işlerinin yürütülebilmesi amacıyla yapılmış olan ve karayolları trafik standardına uygun olmayan yollardır. DSİ Genel Müdürlüğü mülkiyetinde bulunan servis yollarının kamu eline geçmiş genel ulaşımına açık yol olarak kabul edilmesi mümkün olmadığından, şahısların ve/veya tüzel kişiliklerin kullanım talepleri, can ve mal güvenliği de gözetilerek uygun

görülmemektedir. Ancak bisiklet yolu, rekreasyon alanı, asfaltlanmak suretiyle yerleşim yerlerine ulaşım yolu, çiftçilerin tarımsal faaliyetlerine ilişkin köy yolu olarak kullanım amacına yönelik gerekçelerle talepler artarak devam etmektedir.

İşletme ve bakım servis yollarının yaya ve araç trafiğine kapatılmasının mümkün olmadığı durumda, yolu trafiğe açan kurum ile DSİ arasında protokol düzenlenerek yolun işletme ve bakım sorumluluğunun devrinin sağlanamaması durumunda, söz konusu yollar DSİ tarafından geliştirilen sulama alanı içerisinde olduğundan hukuki olarak DSİ'ye ve personeline sorumluluk getirebilmektedir.

İmar planlarındaki değişiklikler sebebiyle, nüfus yoğunluğunun ve araç trafiğinin arttığı yerlerde ise belediye meclisince alınacak kararlar doğrultusunda, servis yollarının devralınması ve tesislerin asıl inşa maksatlarına yönelik hizmet üretiminde aksama olmaması için DSİ'nin uygun görüşü alınmak şartıyla; çit, korkuluk, bariyer, üst geçit gibi yapıların katılımcı bir yaklaşımla ilgili belediye tarafından yapılmasının konuyla ilgili yaşanan sıkıntıyı gidermesi hedeflenmektedir.

Madde ile, inşa edildiği yıllarda yerleşim yeri içerisinde olmayan tesislerin bulunduğu alanları yerleşime açan mahalli idarelerin sürece dâhil edilmesi ve koruyucu güvenlik tedbirlerine ilişkin giderlerin bölüşümünün sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE 11- 6343 sayılı Veteriner Hekimliği Mesleğinin İcrasına, Türk Veteriner Hekimleri Birliği İle Odalarının Teşekkül Tarzına ve Göreceği İşlere Dair Kanunun 41 inci maddesi Anayasa Mahkemesinin 22/3/2023 tarihli ve E: 2023/18, K: 2023/57 sayılı Kararı ile iptal edilmiş ve bu Kararın Resmî Gazetede yayımlanmasından başlayarak dokuz ay sonra yürürlüğe gireceği hüküm altına alınmıştır.

İlgili madde veteriner hekimlerin disiplin yargılaması süreçleri ve verilecek disiplin cezalarını belirlemektedir. Anayasa Mahkemesi kararının yürürlüğe girmesi ve yeni düzenleme yapılmaması halinde kanuni dayanak ortadan kalkmış olacağından hiçbir disiplin cezası verilemeyecektir.

Anayasa Mahkemesinin iptal gerekçesi özetle; maddenin mevcut halindeki "Haysiyet divanı bu cezaların verilmesinde sıra gözetmeksizin geniş takdir hakkını haizdir." hükmünün oda haysiyet divanlarına disiplin cezalarının tayininde sınırsız bir yetki verdiği, herhangi bir suça en düşük ceza olan yazılı ihtar cezası verilebileceği gibi Kanunun bu maddesine dayanarak meslekten geçici men cezası verilebilecek şekilde anlaşıldığı, bu kadar geniş bir takdir yetkisinin hukuk devleti ilkesi ile bağdaşmayacağı noktasında toplanmaktadır. Madde ile Anayasa Mahkemesinin kararı dikkate alınarak Veteriner Hekimlerine uygulanacak disiplin hükümleri ayrıntılı şekilde yeniden düzenlenmektedir.

MADDE 12- Veteriner hekimliği mesleğinden Haysiyet divanınca tasdik edilmiş oda bölgesinde meslek icrasından men ve geçici süre men cezası ile cezalandırılmış bulunanlar, cezalı oldukları süre içerisinde mesleklerini icra etmeleri halinde yeniden belirlenen parasal sınırlar içerisinde disiplin para cezası ile ayrıca cezalandırılmalarına ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 13- Madde ile karbon yutak ormanlarının kurulması hedeflenmektedir. Karbon yutak ormanları; Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi kapsamında özgün değer sağlaması bakımından, optimum karbon tutumu ve/veya karbon kredilendirilmesi amacıyla planlanan ve yönetilen, kamu kurum ve kuruluşları ya da gerçek ve tüzel kişiler tarafından devletin hüküm ve tasarrufu altındaki alanlarda veya sahipli arazilerde tesis edilecek ormanlık alanlardır. Paris İklim Anlaşmasına taraf olması ile birlikte Ülkemiz, Ulusal Katkı Beyanını güncellemiştir. 2035 yılında 643 milyon tona azaltılması taahhüt edilmiştir. İkinci Ulusal Katkı Beyanı 24 Eylül 2025 tarihinde açıklanan Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi kapsamında sunulmuştur. 2053 net sıfır emisyon hedefi ve ulusal kalkınma

öncelikleri kapsamında, sera gazı emisyon azaltımını destekleyen, iklim değişikliğine uyum ve azaltım kapasitesini artıran “karbon yutak ormanları” kurulmasına ihtiyaç duyulmuştur. 2023 yılı Türkiye’nin Toplam Sera Gazı Emisyonları 552,2 Milyon ton iken yıllık Karbon Tutum miktarı değişimi 69,2 Milyon tondur. İklim Kanununun 11 inci maddesinin ikinci fıkrasına göre; İklim Değişikliği Başkanlığınca belirlenecek olan; Emisyon Ticaret Sistemi ve gönüllü taahhütler kapsamında yapılacak karbon kredilendirme ve denkleştirme sistemi için gerekli olan potansiyel saha altyapısını oluşturan karbon yutak ormanlarının kurulması sağlanacaktır. Böylece AB Sınırda Karbon Düzenleme Mekanizması yürürlüğe girmesiyle, kamu ve özel sektör üzerinde oluşacak mali yükün azaltılması, sektörün ihtiyaç duyacağı karbon kredilerinin ülkemiz kaynaklarından karşılanması ile beraber verimli orman miktarımızın artırılması da amaçlanmaktadır. Orman alanlarımız ülke yüzölçümünün %30’unu kapsamaktadır. Anayasanın 169 uncu ve 170 inci maddeleri, 6831 sayılı Orman Kanunu ve 4 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinin 334 üncü ve 338 inci maddelerinin ilgili hükümlerine göre, ağaçlandırma yoluyla orman kurma, koruma ve işletme faaliyetleri Orman Genel Müdürlüğü yetkisindedir. Dolayısıyla, İklim Kanunu ve alt mevzuatına bağlı olarak uygulanacak karbon kredilendirmelerine esas karbon yutak ormanlarının kurulması ve işletilmesi görevleri de Orman Genel Müdürlüğü tasarrufundadır. Karbon yutak ormanlarının ekosistem bütünlüğü içerisinde sürdürülebilirliğinin sağlanması önemlidir. Potansiyel sahaların karbon yutak ormanı olarak kurulması, karbon tutum kapasitesini arttıracak, Ulusal Katkı Beyanına pozitif etki sağlayacaktır.

MADDE 14- 6831 sayılı Orman Kanununa ek madde eklenmesi ile Orman Kanunu ve Kadastro Kanunu ile OGM ve TKGM gibi farklı Kanun ve Kurum uygulamaları sonucunda Devlet ormanı olarak sınırlandırılan veya kadastro tespitleri davalı olan halen kişiler adına kayıtlı özel mülkiyete konu taşınmazların mevcut tapu kayıtlarının geçerli kabul edilmesi ya da iadesi sağlanmaktadır.

Devlet ormanı olarak sınırlandırılan veya kadastro tespitleri davalı olan özel mülkiyete konu taşınmaz tapularının Yargı kararlarına göre hukuki değeri bulunmamaktadır. Bu tapular iptal edilerek orman vasfı ile Hazine adına tescil edilmeleri gerekmektedir. Tapusu iptal edilen şahıslar tarafından Türk Medeni Kanununun 1007 inci maddesi mucibince Maliye Hazinesi aleyhine tazminat davaları açılmaktadır. Tapu iptal davaları açılarak tapular iptal edilse, tazminat davaları açılarak mahkeme kararları ile tapu maliklerine tazminat ödense bile taşınmazlar şahıslar tarafından kullanılmaya devam edilmektedir. Tapu iptali davalarından sonra açılan tazminat davalarında taşınmazların gerçek rayiç değerinden çok fazla tazminata hükmedilmekte, avukatlık ücreti, yargılama giderleri, icra avukatlık ücretleri sebebiyle bu rakam daha da artmakta, bu hususun da Hazine zararına sebebiyet verdiği görülmektedir.

Tapuları geçerli sayılan ya da iade edilen taşınmazlarla ilgili 6831 sayılı Orman Kanunu, Orman Kadastro ve 2/B Uygulama Yönetmeliği , Hususi Ormanlar Ve Hükmi Şahsiyeti Haiz Amme Müesseselerine Ait Ormanlar Yönetmeliği ile diğer alt mevzuat hükümleri uyarınca işlem yapılacaktır.

Orman kadastro çalışmaları ile orman sayılan bu alanlar tapuda değişik vasıflarda gerçek ve tüzel kişiler adına tescillidir. Tapuları geçerli sayılan ya da iade edilen taşınmazlardan 3 hektardan küçük olanlar orman sayılmayacak, 3 hektardan büyük olanlar içerisindeki ağaçlık alan miktarı 3 hektar ve üzeri olan kısımları hususi/hükmi şahsiyeti haiz amme müessesesi ormanı sayılacak diğer kısımlar ise orman sayılmayacaktır.

Orman Genel Müdürlüğünce bildirilen, malikleri veya akdi ve kanuni halefleri tarafından idareye başvurulmayan veya mahkeme kararları gereği yapılan toplam ödemesi Hazineye geri ödenmeyen üç hektardan küçük taşınmazlar ve alan büyüklüğüne bakılmaksızın taşınmazlar arasındaki tescilli/tescilsiz yol, boşluk ve benzeri alanlar, Milli Emlak Genel Müdürlüğünce 6292 sayılı Kanun kapsamında değerlendirilecektir.

Orman olarak sınırlandırılan veya kadastro tespitleri davalı olan özel mülkiyete konu taşınmaz sayısı yaklaşık 80.000 adet olup bugüne kadar 49.000 adet parsel dava açılmış, kalan 31.000 adet parsel için de dava açılması öngörülmektedir. Vatandaşların açacağı tazminat davaları ile birlikte açılacak toplam dava sayısı 80.000 adet olarak tahmin edilmektedir. Orman olarak sınırlandırılan veya kadastro tespitleri davalı olan özel mülkiyete konu toplam alanın 129.000 hektar olduğu tahmin edilmektedir. 2025 yılı içerisinde kesinleşen muhtelif mahkeme kararları incelendiğinde; kesinleşme sürecinden dolayı mahkeme karar tarihlerinin 2020-2021 yıllarına ait olduğu ve mahkeme kararlarında belirtilen rayiç fiyatların günceli yansıtmadığı, aynı konumlardaki yerler için mahkemelerce farklı rayiç bedeller esas alınarak hükme bağlandığı, bu nedenle mahkeme kararlarında belirtilen bedeller üzerinden bir mukayese yapılarak orman olarak sınırlandırılan veya kadastro tespitleri davalı olan tüm taşınmazların toplam bedelini hesaplamanın doğru sonuç vermeyeceği değerlendirilmiştir. Ancak görülen şu ki mahkemelerin tespit ettiği rayiç bedeller ile ödeme yapılan miktar arasında faiz, yargılama giderleri, icra ve avukatlık ücretleri sebebiyle en az iki kat fark bulunmaktadır. Bütün bu değerlendirmeler ışığında güncel ortalama 1.000 m2(1 dekar) arazi fiyatını 400.000 TL olarak dikkate aldığımızda 129.000 hektara karşılık gelen toplam tazminat tutarı 516 milyar TL olacaktır. Düzenlemenin kanunlaşması halinde Hazinesinin tasarruf edeceği nakdi miktar ise yıllara sâri olmak üzere yaklaşık 516 milyar TL olacağı tahmin edilmektedir.

Tapusu geçerli kabul edilen veya iade edilen taşınmazlardan rayiç bedelleri 6292 sayılı Kanun kapsamında tespit edilerek yapılan ödemeler geri alınır.

Tapu kayıtları geçerli kabul edilen taşınmaz alanı miktarından az olmamak üzere Devletin hüküm ve tasarrufu altında veya Hazinesinin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlar Orman Genel Müdürlüğüne orman tesis etmek üzere veya orman olarak kullanılmak üzere tahsis edilmek suretiyle de ormanlık alanlarda daralma meydana gelmemiş olacaktır.

Orman İdaresinin yapacağı masraflar, arazi incelemelerine katılacak personele ödenecek her türlü yol giderleri ve gündelikleri ile zaruri olarak kullanılan resmî hizmet vasıtalarının işletme giderleri, kırtasiye giderleri ve benzeri giderler toplamından oluşur.

Bu maddenin uygulanması esnasında sorun yaşanmaması için uygulama yapılamayacak taşınmazlar altıncı fıkrada belirtilmektedir.

Ayrıca bu maddenin uygulanması ile ilgili usul ve esasların Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığından görüş alınarak Orman Genel Müdürlüğü tarafından belirlenmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 15- Orman Kanununun 2/B maddesinde açıkça sayılan; 31/12/1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş yerlerden; tarla, bağ, bahçe, meyvelik, zeytinlik, fındıklık, fıstıklık (antep fıstığı, çam fıstığı) gibi çeşitli tarım alanları veya otlak, kışlak, yaylak gibi hayvancılıkta kullanılmasında yarar olduğu tespit edilen araziler ile şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerleşim alanlarından 2/B uygulama çalışmaları yapıp da 2/B kapsamında değerlendirilmeyen alanlarda veya Kanunda sayılan sebepler dışında; örneğin Kemer (Antalya) Kadastro Mahkemesinin, 1994/1085 esas, 2002/16 karar sayılı Kararında, Kanunda sayılan sebepler dışında orman olarak tesciline karar verildiği, Yargıtay 20. Hukuk Dairesince, 2006/2598 esas, 2006/5442 karar sayılı kararıyla onanarak kesinleştiği, aynı şekilde doğal yollarla nitelik kaybı olmadığı gerekçesiyle 2/B uygulamasının iptali için açılan davada verilen kararın düzeltilerek onandığı Yargıtay 20. Hukuk Dairesinin 2005/2332 esas, 2005/7261 karar sayılı kararıyla 6831 sayılı Kanunun değişik 2/B maddesinde “bilim ve fen bakımından orman niteliğinin kaybındaki amacın doğal ve gerçek anlamda nitelik kaybı olduğu, ormanlarda doğal olarak bulunan delicelerin aşılınması, erozyona sebep olacak veya önleyecek biçimde teraslama yapılması ya da orman bitkilerini kökleyip tarım yapmaya teşebbüs edilmesi bilim ve fen bakımından nitelik kaybı olmadığından suç oluşturacak eylemlerle nitelik kaybettirildiği gerekçesiyle 2/B uygulamasının

iptaline karar verildiği tespit edilmiştir. Madde ile Antalya/Kemer Çıralı mahallesinde ve sorun yaşanan benzer alanlarda yeniden 2/B uygulamasının yapılabilmesi hedeflenmektedir.

MADDE 16- Madde ile, 2942 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinde değişiklik yapılmaktadır. Kamulaştırma Kanununun geçici 16 ncı maddesinde yer alan "Kamulaştırma işlemleri tamamlanmamış veya kamulaştırması hiç yapılmamış olmasına rağmen 4/11/1983 tarihinden bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar fiilen kamu hizmetine ayrılan veya kamu yararına ilişkin bir ihtiyaca tahsis edilerek üzerinde tesis yapılan taşınmazlara veya kaynaklara kısmen veya tamamen veyahut irtifak hakkı tesis etmek suretiyle malikin rızası olmaksızın fiili el konulması veya hukuki el atılması sebebiyle mülkiyet hakkından doğan taleplere dair bedel ve tazminata ilişkin davalarda verilen kararlar taşınmaz mal ile ilgili aynı haklara ilişkin kararların icrasına ilişkin hükümlere göre yerine getirilir. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce, kesinleşmemiş mahkeme kararlarına dayanılarak başlatılan icra takipleri kesinleşmiş mahkeme kararı ibraz edilinceye kadar durdurulur." hükmü gereğince İcra ve İflas Kanunu hükümleri uygulanmakta iken Anayasa Mahkemesi tarafından bu madde iptal edilmiştir.

Bahse konu iptal kararı sonucunda yerel mahkeme tarafından verilen tazminat kararları yargı sürecinin kesinleşmesi beklenilmeden icra yolu ile Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü (DSİ)'den talep edilmektedir.

Açılan bu davalar sonucunda kamulaştırma bedelleri ödenen taşınmazlara ait kesinleşmemiş mahkeme kararlarının tapu müdürlüklerinde infazı gerçekleştirilememekte, karar kesinleştikten sonra dahi kamulaştırmaz el atma ve tazminat davaları Hazine ve Maliye Bakanlığınca kamulaştırma işlemi olarak değerlendirilmediğinden, 492 sayılı Harçlar Kanununun 59 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi gereğince devreden taraf olan maliklerden harç alınması gerektiği gerekçesiyle idarenin tescil talepleri tapu müdürlükleri tarafından reddedilmektedir.

Mahkeme kararlarına istinaden kamulaştırma bedellerini alan malikler harç ödemekten imtina ederek tescil işlemleri için tapu müdürlüklerine gelmediklerinden, taşınmazların DSİ adına tescili gerçekleştirilememektedir. Bunun sonucu olarak; ilerleyen yıllarda gerçek hukuki durumu yansıtmayan tapu kayıtlarına istinaden tapu siciline hak sahibi görünen kişiden taşınmazı iktisap eden iyiniyetli üçüncü kişilerin edinimleri korunacağından kamu aleyhine bir durumun ortaya çıkması kaçınılmaz görünmektedir.

Kamu yararı kararı alınan ve yatırım programında bulunan projelerde, zorunlu hallerde el atılan ve çeşitli sebeplerle kamulaştırması tamamlanamamış taşınmazlara, kamulaştırmaz el atma ve tazminat davaları açılmamış olsa bile bu taşınmazların proje gereği idareler tarafından kamulaştırılmasının yasal anlamda zorunlu olduğu göz önüne alındığında, taşınmaz maliklerince açılan kamulaştırmaz el atma ve tazminat davaları sonucu mahkemeler tarafından idareler adına verilen tescil kararlarının hukuki mahiyeti itibariyle kamulaştırma işlemi olarak kabul edilerek bahse konu mahkeme kararlarına istinaden yapılacak tescil sırasında tapu harcının kamulaştırmayı yapan idare tarafından ödenmesi kamu menfaatinin ve tapu sicilinin güvenilirliğinin korunması açısından önem arz etmektedir.

Kamulaştırma işlemleri sırasında tapu harcının kamulaştırmayı yapan idare tarafından ödenmesi kamu menfaatinin ve tapu sicilinin güvenilirliğinin korunması açısından önem arz etmektedir.

Her yıl idareye ortalama 250 adet mahkeme kararı gelmekte olup yaklaşık 500.000. 000 TL el atma tazminatı ödenmektedir. 500.000.000 TL el atma tazminatının % 2 sine tekabül eden 10.000.000 TL tapu harcı bedeli malikler tarafından ödenmediğinden tescil işlemleri gerçekleştirilememektedir.

Kanunun geçici 6 ncı maddesi kapsamında gerçekleştirilen kamulaştırmaz el atma işlemi, Anayasa ve kanuna aykırılığı dolayısıyla hukuka aykırı bir haksız fiil niteliğinde olması

nedeniyle, bir kamu tüzel kişinin, özel mülkiyet kapsamındaki taşınmazını kamulaştırma işlemi yapmaksızın fiilen işgali olarak değerlendirilmiştir. İşlem nedeniyle ilgisine ödenen meblağın ise 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun haksız fiile ilişkin hükümleri kapsamında değerlendirilmesi gerektiği ifade edildiğinden, bu suretle söz konusu Kanun hükmü gereğince gerek uzlaşma tutanağı, gerek mahkeme kararı ile yapılan kamulaştırmasız el atma suretiyle tescil işlemi idarenin harç muafiyeti bulunmaması durumunda, 492 sayılı Harçlar Kanuna bağlı 4 sayılı tarifenin I-20/a maddesi gereğince tapuda yapılacak işlemde devreden ve devralan tarafından ayrı ayrı; idarenin harç muafiyetinin bulunması durumunda ise sadece devreden tarafından tapu harcı hesaplanmaktadır. Bu kapsamda, anlaşma sureti ile yapılan işlemlerde de devreden yönünden harç muafiyeti öngörülmektedir.

Madde kapsamında, tapu harçları ve 2942 sayılı Kanunun gerektirdiği diğer giderlerin kamulaştırmayı yapan idarece ödeneceği öngörülmekle birlikte, kamulaştırmasız el atma işlemlerinin kamulaştırma olarak değerlendirilmemesi nedeniyle madde metninde yer alan “kamulaştırmayı yapan idarece” ibaresinin kamulaştırmasız el atan idareleri kapsamayacağı değerlendirildiğinden, madde metninde yer alan “kamulaştırmayı yapan idarece” ibaresi kamulaştırmasız el atan idareleri de kapsama alacak şekilde düzenlenmektedir.

MADDE 17- Madde ile, 16/7/1997 tarihli ve 4283 sayılı Yap-İşlet Modeli ile Elektrik Enerjisi Üretim Tesislerinin Kurulması ve İşletilmesi İle Enerji Satışının Düzenlenmesi Hakkında Kanunun geçici 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında değişiklik yapılmak suretiyle, 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun yürürlüğe girmesinden sonra lisans almaksızın Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü tarafından yapılan veya yaptırılmakta olan İkili İşbirliği Anlaşmaları kapsamında yer alan projeler ve önceki yıllar yatırım programlarında yer alan projeler için belirlenen sürenin uzatılması amaçlanmaktadır. 31/12/2025 tarihinde sonlanacak olan süre 31/12/2040 tarihine kadar uzatılmaktadır.

MADDE 18- Madde ile 4/4/2001 tarihli ve 4634 sayılı Şeker Kanununun 2 nci maddesinde değişiklik yapılması öngörülmektedir. Stratejik bir ürün olan şekerin arz güvenliğinin korunması, tarımsal üretimin en önemli kaynakları olan toprak ve suyun etkin, verimli ve ekonomik kullanılması suretiyle pancar tarımında sürdürülebilirliğin sağlanması; şeker pancarı üretiminin sözleşmeli olarak, disiplin içerisinde ve münavebe sistemine uygun şekilde yürütülmesine bağlıdır. Şeker şirketlerinin hammadde temin etmeleri gereken ekim alanlarının sınırlarının net olarak belirlenmesi ve bu sahanın dışından hammadde temin etmemeleri için Kanunda yer alan ancak tanımlanmamış olan ekim alanı ifadesine açıklık getirilmesi ve bu sayede konu ile ilgili çıkabilecek ihtilafların önlenmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 19- Madde ile 4634 sayılı Kanunun 5 inci maddesinde değişiklik yapılmaktadır. Şeker, Cumhurbaşkanlığınca belirlenen kotalar çerçevesinde fabrikalar tarafından üretilen bir gıda maddesi olup sakaroz kökenli şekerin hammaddesi şeker pancarı bitkisidir. Şeker pancarı bitkisinin esas itibarıyla ekilme sebebi sözleşmeli üretim kapsamında şeker fabrikalarının hammaddesinin tedarikidir. Bunun dışında hayvan yemi için de ekilmesi söz konusu olsa da şeker üretiminden elde edilen ve yan ürün olan posanın da aynı amaca hizmet etmesi nedeniyle ekonomik bir ekim nedeni değildir. Dolayısıyla şeker pancarının başka kullanım alanlarının olmaması sadece şeker hammaddesi için ekilmesi nedeniyle Tarım ve Orman Bakanlığının fabrikalar için belirlediği ekim alanlarında sadece sözleşmeye dayalı ekim yapılması kaynakların etkin, etkili ve ekonomik kullanılmasını sağlayacaktır. Aksi halde hem üretim planlaması zorlaşmakta, hem ülke ihtiyacının üzerinde üretim yapılarak su ve diğer kaynakların israf edilmesi söz konusu olmakta hem de fabrikaların kendi ekim alanlarının dışından sözleşme olmadan ekilmiş şeker pancarlarını alarak hammadde olarak kullanması nedeniyle yüksek nakliye bedelleri sonucu şekerin maliyeti artmakta ve dolayısıyla piyasa

fiyatları artmaktadır. Düzenleme ile sözleşmesiz şeker pancarı ekiminin önlenmesi amaçlanmaktadır.

Şirketlerin, diğer şirket veya fabrikaların pancar ekim sahalarından izinsiz ve kontrolsüz bir şekilde pancar temin etmelerinin önlenmesi ve pancar üretiminin kontrol ve denetimini sağlamak; pancar tarımının sürdürülebilirliği, toprak ve su kaynaklarının etkin kullanımı, münavebenin korunması, şeker arz güvenliği ve şeker piyasasının istikrarı için oldukça önemlidir. 4634 sayılı Şeker Kanununa dayanılarak çıkarılan Şeker ve Hammaddeleri Yönetmeliğinin 'Ekim Alanı Devri ve Ekim Alanı Dışı Hammadde Talebi' başlıklı 8. maddesinin 7/a fıkrasında kendi ekim alanından yeterli hammadde temin edemeyen şirketlerin, diğer şirketlerden pancar temin edebilmesi ile ilgili hükümler bulunmakta ancak buna ilişkin düzenleme Kanunda yer almamaktadır. İlgili hükümler söz konusu yönetmelikteki kendi ekim alanından yeterli hammadde temin edemeyen şirketlerin, diğer şirketlerden pancar temin edebilmesine ilişkin hükümler ile yapılmakta olan denetimlere hukuki dayanak oluşturması amacıyla eklenmiştir. Bu hükümlerin eklenmesinde ekim sahaları birbirine sınır olan fabrikalarda ekim alanı devri ile ilgili üreticilerden gelen talepler de dikkate alınmıştır.

Ayrıca şeker pancarı üretimi sözleşmeli üretim modeli çerçevesinde yürütülmekte olup üreticinin geliri, teslim edilen pancarın net ağırlığı ve polar (şeker oranı) değerine bağlı olarak belirlenmektedir. Fire oranı ve polar tespitinde yapılabilecek kasıtlı veya sistematik usulsüzlükler, üreticinin hak kaybına uğramasına ve sektörde güven ortamının zedelenmesine neden olmaktadır.

Mevcut mevzuatta fire ve polar tespitine ilişkin teknik düzenlemeler bulunmakla birlikte, bu işlemlerde kasıtlı usulsüzlük yapılması hâlinde uygulanacak açık ve caydırıcı bir idari yaptırım düzenlemesi bulunmamaktadır.

Bu düzenleme ile;

- Fire ve polar analizlerinde şeffaflık sağlanması,
- Üretici haklarının korunması,
- Özel ve kamu tüm şeker fabrikaları için eşit ve caydırıcı yaptırım mekanizması oluşturulması,
- Sektörde güven ve sürdürülebilirliğin güçlendirilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 20- Madde ile 4634 sayılı Kanunun 11 inci maddesinde değişiklik yapılmaktadır. Sözleşmesiz şeker pancarı ekilemeyeceği 5 inci maddeye eklenen hüküm ile düzenlenmiş olmakla birlikte Kanunda bu kapsamda bir yaptırım bulunmaması eklenen maddenin etkinliğini azaltmaktadır. Getirilen sözleşmesiz pancar ekiminin önlenmesine ilişkin hükme uymayanlara yaptırım olarak eklenen bent ile gerçek ve tüzel kişilerin sözleşme yapmadan pancar ekimi yapmalarını önlemek için idari para cezası öngörülmüştür.

Şirketlerin, diğer şirket veya fabrikaların pancar ekim sahalarından izinsiz ve kontrolsüz bir şekilde pancar temin etmelerinin önlenmesi ve pancar üretiminin kontrol ve denetimini sağlamak; pancar tarımının sürdürülebilirliği, toprak ve su kaynaklarının etkin kullanımı, münavebenin korunması, şeker arz güvenliği ve şeker piyasasının istikrarı için oldukça önemlidir. Bu kapsamda şirketlerin kendi ekim alanları dışından Bakanlık izni ve denetimi olmaksızın pancar temin edemeyecekleri 5 inci maddeye eklenen hükümler ile düzenlenmiş olmakla birlikte Kanunda bu kapsamda bir yaptırım bulunmaması eklenen maddenin etkinliğini azaltmaktadır. Caydırıcı idari para cezaları uygulamak suretiyle pancardan şeker üreten şirketlerin hammadde temini için Bakanlığın izni ve denetimi olmaksızın kendi ekim alanları dışından pancar teminini önlemek amacıyla idari para cezasına ilişkin hükümler eklenmektedir.

MADDE 21- Madde ile, 4733 sayılı Kanunun 8 inci maddesi değiştirilmektedir. Bu kapsamda, 4733 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin beşinci fıkrasının (ö) bendi ile Kanunda

belirlenen oranlarda yerli tütün kullanılmaması halinde firmalara idari para cezası verilmesi düzenlenmiştir. İdari para cezası 2022 ve 2023 yılları tütün mamulleri üretimi için uygulanmış olup uygulama sonuçları değerlendirildiğinde, idari para cezalarının caydırıcılığını kaybetmesi ve bunun yanında uygulanan para cezası miktarlarının düşük kalması da firmalar için yerli tütün kullanım zorunluluğuna uymak yerine ceza ödemeyi tercih edilir hale getirmiştir. Dolayısıyla ilgili düzenleme ile amaçlanan hedeflerin gerçekleşmesinin zorlaşacağı kanaatine varılmıştır. Bu nedenle idari para cezası miktarlarının en az 2024 yılı ortalama tütün alım fiyatı düzeyine çekilmesi ve 8 inci maddenin yedinci fıkrasına (ö) bendinin de eklenerek kabahat fiilinin beş yıl içinde üçüncü defa işlenmesi halinde belge iptali yoluna gidilmesinin düzenlemeden umulan faydanın sağlanmasına yardımcı olacağı değerlendirilerek gerekli değişiklik yapılmaktadır.

4733 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin beşinci fıkrasının (p) bendine “ticari amaçla kullananlara” ibaresi eklenerek etil alkolü amacı dışında kullandığı tespit edilenlerin de madde kapsamında olduğu hususunun açıkça belirtilmesi amaçlanmaktadır.

4733 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin beşinci fıkrasına eklenen (ş) bendi ile Bakanlıkça belgeleri askıya alınan kişilerin belgelerin askıda olduğu süre boyunca üretim, satış ve dağıtım yapması durumunda haklarında uygulanacak idari yaptırım düzenleme altına alınmaktadır.

4733 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin altıncı fıkrasının uygulanması ile ilgili olarak özellikle “aykırılığın giderilmesinin mümkün olmadığı haller” kavramının açıklanmasında zorluklar yaşanmış, aykırılığın giderilmesinin mümkün olmadığı hal kapsamında yapılan uygulamalar mahkemeler nezdinde iptale konu olmuştur. Bu bağlamda 4733 sayılı Kanunda sayılan fiiller dışında kalıp 4733 sayılı ve 4250 sayılı Kanunlar kapsamında çıkarılmış yönetmeliklerdeki hükümlere aykırı davranışlara uygulanacak idari yaptırımların daha net ve uygulamada sorun yaratmayacak şekilde düzenlenmektedir. Diğer taraftan, Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumunun(TAPDK) kapatılması sonrasında 4733 sayılı Kanunda yapılan değişiklikler üzerine ilgili piyasalarda gerçekleşen aykırılıklar nedeniyle maddenin lafzi yorumundan kaynaklı olarak Tarım ve Orman Bakanlığı tarafından verilen diğer belgelerin de iptal edilmesi gibi bir sonucun ortaya çıkması nedeniyle söz konusu hükümde değişiklik yapılmaktadır.

Yedinci fıkranın mevcut hali, 8 inci maddenin beşinci fıkrasında sayılan tüm kabahat fiillerinin tekrarı halinde bir önceki cezanın iki katı tutarında idari para cezası uygulanması şeklindedir.4733 sayılı Kanuna, 2022 yılından itibaren uygulanmak üzere (ö) bendi, 2024 yılından itibaren uygulanmak üzere (r) ve (s) bentleri eklenmiş olup bu cezalar, nispi nitelikte cezalardır. Nispi nitelikli idari para cezalarında fiillerin tekrarı halinde önceki cezanın iki katı ceza uygulanması Kanunun caydırıcılık amacını karşılamadığından söz konusu idari yaptırımlar için fiillerin tekrarı halinde bir önceki cezanın iki katı idari para cezası uygulanması yerine sayılan idari yaptırımlarda hüküm altına alınan oran ve miktarlarda idari para cezası uygulanması ilgili maddeler ile ulaşılmak istenen amacın gerçekleştirilmesini sağlayacaktır. Bu nedenle, madde metninden (ö), (r) ve (s) bentleri çıkarılmış, maddeye yeni eklenen (ş) bendi ise, maddeye dahil olacak şekilde yeniden düzenlenmiştir.

Ayrıca, madde uyarınca satış belgesi iptal edilen işyerleri için iki yıl süreyle belge düzenlenmemesine ilişkin hükmün uygulamada özellikle iptale konu işyerinin üçüncü kişiler tarafından işletilmesi durumunda belgesi iptal edilen satıcı tarafından fiilen işletmeye iştirak edilip edilmediğinin tespitinin yapılamaması ve maddenin mevcut hali ile satıcıdan ziyade işyerinin cezalandırılması sebebiyle maddede sayılan kabahat fiilleri nedeniyle belgesi iptal edilen işyeri yerine kabahati işleyen sorumlu kişinin cezalandırılması yönünde değişiklik yapılmaktadır.

4733 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin dokuzuncu fıkrasından mülki amirliklerin idari yaptırım uygulama yetkisinde bulunan kabahat fiillerinden mülga (h) bendi madde metninden çıkarılmakta, 8 inci maddenin beşinci fıkrasına eklenen (ş) bendi de dokuzuncu fıkra yapılan değişiklik ile mülki amirliklerin idari yaptırım uygulamaya yetkili olduğu kabahat fiillerine dahil edilmektedir.

MADDE 22- Madde ile iklim değişikliğinin olumsuz etkileri, ülkemizin karşı karşıya olduğu su stresi, gıda ihtiyacının artan dünya nüfusuyla birlikte artması tarım arazilerinin korunması gerekliliğini gözler önüne sermektedir. Özellikle tarım ürünlerinin üretim noktasından tüketiciye ulaşana kadar nakliyeden ve araçlardan kaynaklı olağandışı fiyat oluşumları büyük kentlerin tarımsal ihtiyaçlarının yakınlarındaki tarım arazilerinde yapılan üretimle karşılanmasını da önemli hale getirmiş olup bu nedenle özellikle Ankara, İstanbul gibi megakentlerin mücavirinde yer alan tarım arazilerinin korunması zaruret halini almıştır.

5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu gereği tarım arazilerinin korunması, tarım yapılmasını engelleyecek şekilde hukuki veya fiili olarak ifraz edilmesi yasaklanmışken büyükşehirlerin etrafında bulunan tarım arazileri çiftçilerin elinden ucuz fiyata alınarak 1163 sayılı Kooperatifler Kanununa göre kurulmuş başta konut ve yapı kooperatifleri olmak üzere çeşitli kooperatiflerin tüzel kişiliği altında fiili parsellere ayrılarak kooperatif üyeliği şeklinde hobi amaçlı kullanılmak üzere kanuna aykırı bir şekilde tarım dışı amaçlarla kullanıma açılmaktadır.

Tarım arazilerinin ve özellikle verimli tarım arazilerinin bozulması tarım yapılamaz hale getirilmesi ve yapılaşmaya açılması, üstelik bunun kanuna aykırı bir şekilde yapılması 5403 sayılı Kanunla yasaklandığı gibi bu yasaklara uymama durumu da adli ve idari yaptırıma bağlanmıştır. Ancak kimileri tarafından tarım arazileri çiftçilerin elinden ucuza satın alınarak kurulan başta konut ve yapı kooperatifleri olmak üzere çeşitli kooperatiflere mal edilmekte ve üyelik adı altında yapı kooperatiflerinin mülkiyetine geçirilen veya kiralama, uzun süreli intifa ya da üst hakkı tesisi suretiyle bu araziler tarım yapılamayacak şekilde küçük parsellere ayrılarak hafriyata tabi tutulduktan sonra “hobi bahçesi” adı altında mevzuata aykırı bir şekilde yapılaşmaya açılmaktadır. Sonuç olarak büyükşehirlerin tarımsal ihtiyaçlarını karşılayabilecek verimli tarım arazileri hızla azalırken, hiçbir mevzuata uyulmadan inşa edilmiş seyyar veya sabit yapılar hızla çoğalmaktadır. Üstelik bu şekilde parsellenen tarım arazileri araçlar vasıtasıyla satışlara konu edilmekte ve taşınmaz mevzuatını tam bilmeyen vatandaşların mağduriyetine de sebep olunmaktadır.

Kooperatif tüzel kişiliğinin hak ehliyeti kuruluş amaçları ve ana sözleşmesi ile sınırlıdır. Bazı kooperatifler son dönemlerde özellikle tarımsal alanlarda konut hobi bahçeleri turizm tesisi vb. adlar altında tesislerle tarımsal alanlarda ciddi tehlikeye sebep olmaktadır. Ülkemizin gıda, hayvancılık ve tarımsal üretiminin korunmasının en temel şartı tarım alanlarının korunmasıdır. Bu nedenle hem kooperatiflerin alacağı taşınmazların belirlenmesi hem de tarımsal arazilerin korunması amacıyla bu düzenleme yapılmaktadır.

Konut ve yapı kooperatiflerinin amacı bina inşa etmeye müsait arsalar üzerinde faaliyetlerini gerçekleştirmek olduğuna göre hiçbir zaman yapılaşmaya açılmaması gereken tarım arazilerinin bu kooperatifler tarafından edinilmesinin iyi niyetle bağdaşmadığı açık olduğu gibi maddede sayılan kooperatiflerin kuruluş amaçlarına da taban tabana zıttır.

Tarımsal amaçlı faaliyet gösteren kooperatifler hariç kooperatiflerin tarım arazisi edinmelerinin engellenmesi, mülkiyet hakkının engellenmesi olarak da değerlendirilemez. Ayrıca Anayasamızın mülkiyet hakkını güvence altına alan 35 inci maddesinde mülkiyet hakkının kamu yararı amacıyla kanunla sınırlanabileceği belirtildikten sonra mülkiyet hakkının kullanılmasının toplum yararına aykırı olamayacağı da vurgulanmıştır. Sadece ülkemiz için değil bütün insanlık için önem arz eden tarım arazilerinin korunmasında kamu yararı bulunduğu hususunda tartışmaya yer olmadığı gibi mülkiyet hakkına dayanılarak tarım arazilerinin edinildikten sonra hukuka aykırı bir şekilde kişi yararına özgülenerak kullanılmasının da toplum yararına aykırı olacağı açıktır.

Bu nedenlerle hem tarım arazilerinin korunması hem de bu kooperatiflere üye almak isteyen iyi niyetli vatandaşların zarara uğramalarının engellenmesi amacıyla kooperatiflerin amaçlarına hizmet etmeyecek tarım arazilerini mülkiyetlerine veya kiralama, intifa ya da üst hakkı tesis etme gibi yollarla kullanımlarına almalarının önüne geçilmesi yukarıda arz edilen

hususlar çerçevesinde zaruret halini almış olup yapılan düzenleme ile kooperatiflerin satış, trampa, bağış, kiralama, intifa, irtifak ve üst hakkı kurmak gibi işlemlerle tarım arazilerini edinerek tarım dışına çıkarmalarının engellenmesi ve tarımsal amaçlı faaliyet gösteren kooperatiflerin edinimlerinin de Bakanlığın iznine tabi olması amaçlanmaktadır.

MADDE 23- Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunun 20 nci maddesinde yer alan idari para cezası günümüz koşullarında caydırıcılığını yitirmiştir. Bu nedenle söz konusu cezanın güncellenmesi ihtiyacı ortaya çıkmıştır. Madde ile bu husus düzenlenmektedir.

MADDE 24- Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununun 21 nci maddesinin (a) bendinde yer alan idari para cezası günümüz koşullarında caydırıcılığını yitirdiğinden ceza caydırıcı hale getirilmektedir.

Kanun ile tarım arazilerinin izinsiz olarak tarım dışı amaçlarla kullanılması yasaklanmış ve bu yasaklara uymayan gerçek ve tüzel kişiler için adli ve idari yaptırımlar öngörülmüştür. Bu yasaklara rağmen özellikle şehirlerin etrafındaki tarım arazileri "hobi bahçesi" adı altında işgal edilerek tarım dışı amaçla kullanıma açılmakta ve bu yerlerde herhangi bir ruhsat ve izin prosedürüne tabi olmaksızın prefabrik veya sabit yapılar yapılmakta, şehirlerin gıda ihtiyacını hemen yanı başından karşılayabilecek tarım arazileri her geçen gün daralmaktadır. Üstelik bir süre sonra belediyeler ve diğer kurumlar tarafından bu izinsiz yapılara su, elektrik, doğalgaz altyapısı götürülmekte bu şekilde kurumlar eliyle bu kanun dışı yapıların altyapı ihtiyacının karşılanması bir nevi yasallaşma olarak algılanmakta ve tarım arazilerinin hukuk dışı yapılaşma amacıyla işgale uğraması daha da hızlandırılmaktadır. Bu yapıların hemen hemen tamamı zaruri barınma amacıyla değil sayfiye amaçlı yapılar olduğundan alt yapı hizmetlerinin götürülmesi hususunda bir zorunluluktan bahsedilmesi de söz konusu değildir.

5403 sayılı Kanunda suç olarak tanımlanmış yöntemlerle hukuka aykırı bir şekilde yapılmış yapılara su, elektrik, doğalgaz hizmeti götürülmesi bir nevi bu yapıların meşrulaştığı izlenimi oluşturmakta ve adeta kurallara uygun davranan vatandaşlarımızı da kural dışı davranmaya itmektedir. Bahsedilen nedenlerle yapılış amacı ve şekli tamamen hukuka ve kurallara aykırı olan yapı ve tesislerin altyapı ve abonelik hizmetlerinden yararlandırılmayarak tarım arazilerinin korunmasına yönelik caydırıcılık oluşturulması amaçlanmaktadır.

MADDE 25- Madde ile 5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanununun 5 inci maddesinin birinci ve üçüncü fıkralarında değişiklik öngörülmektedir.

Anayasa Mahkemesinin 1/6/2021 tarihli ve 31498 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan 2018/737 sayılı Bireysel Başvuru Kararında, 5996 sayılı Kanunun 5 inci maddesinde, tazminat ödemesi yapılacak hayvan hastalıklarının bütçe imkânları, hastalıklarla ilgili bilimsel veriler ile eradikasyon ve kontrol programlarına göre Bakanlık tarafından belirleneceği ifade edilmesine rağmen, hayvansal ürün, yem, madde ve malzemenin Bakanlık tarafından belirleneceğine dair hükmün olmadığı, bu sebeple meri mevzuat hükmü gereğince imha edilen tüm hayvansal ürün, yem, madde ve malzemenin ödenmesi gerektiği ifade edilmiş, Hayvan Hastalıklarında Tazminat Yönetmeliğinde Kuduz Hastalığına ilişkin hayvansal ürün tazminatına ilişkin hüküm olmaması sebebiyle mevzuatta yeterli düzenleme olmadığı sonucuna varılmıştır. 5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasında yapılacak değişiklik ile düzenleme eksikliğinin giderilmesi, aynı zamanda tazminatlı hastalıkların yanı sıra hayvansal ürün yem madde ve malzemelere de hangi oranda ödeme yapılacağının yürürlüğe konulacak yönetmelik ile belirlenmesi öngörülmektedir.

Üçüncü fıkrada mevcut metinde yer alan "Sahipleri tarafından hasta oldukları Bakanlıkça belirlenen usullere göre bildirilmeyen veya hasta olduğu bilinerek satın alındığı tespit edilen hayvanlar, Bakanlıkça belirlenen belgeler bulunmaksızın nakledilen hayvanlar, Bakanlıkça uygulanması istenen test, tedavi ve aşıları yaptırılmayan hayvanlar" ibaresi zaman olarak ucu açık

olarak algılanmakta ve yanlış değerlendirmelere yol açmaktadır. Örneğin bir hayvanın belgesiz olarak nakledildiği tespit edildiğinde, sahip değıştirse ve belgesiz işlem den dolayı idari para cezası düzenlense dahi meri mevzuata göre tazminat ödemesi yapılamayacağı anlaşıldığından, hayvanın tüm sahipleri aynı kabahatten dolayı tekrar tekrar cezalandırılmış olmaktadır. Bu sorunun giderilebilmesi için hiçbir şekilde tazminat ödemesi yapılmayacak hayvanlar belirtilmiş diğer durumlar için Bakanlık yetkilendirilmiştir. Aynı maddenin beşinci fıkrasında "Bu maddenin uygulanması ile ilgili usul ve esaslar Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir. Tazminatların ödenmesine ilişkin usul ve esasların belirlenmesinde Maliye Bakanlığının görüşü alınır." hükmüne istinaden sözü edilen durumların yönetmelik ile belirlenmesinin daha uygun olacağı değerlendirilmektedir.

Düzenlenecek yönetmelikte tazminat ödenmemesi gereken durumlar sayılacağından uygulayıcı ve hak eden yetiştirici arasındaki anlaşmazlıklar ve bu anlaşmazlıklardan kaynaklı davalar azalacaktır. Hastalığın türü ve hastalığın çıktığı bölgedeki farklılıklar hastalıkla mücadelede farklı yöntemleri doğurmaktadır; bu sebeple tazminat uygulanacak bazı hastalıklarda kontrol önlemlerinin alındığı dönem ve devamında riske bağlı yeni önlemler almak gerekebilir. Bu önlemler ve riskler hayvancılık işletmelerinin farklı yapılarından dolayı hepsi için aynı değildir. Bu sebeple riskin işletme tarafından alındığı koşullarda tazminatın ödenmemesinin sağlanması devlet bütçesinde zararı engelleyecek ayrıca riske karşı yetiştiricinin hastalık ile mücadele esnasında alması gereken temizlik dezenfeksiyon deneme hayvanları uygulaması, koruma ve gözetim faaliyetlerinde daha dikkatli olmasına zemin hazırlayarak ticari kaybın daha az olmasına ve güvenli üretime geçilmesine katkı sağlayacağı değerlendirilmektedir.

MADDE 26- Madde ile, 5996 sayılı Kanunun 36 ncı maddesinin birinci fıkrasının (e) bendinde yer alan "fiil suç oluşturmadağı takdirde" ibaresi kaldırılmaktadır. Yürürlükteki maddenin uygulanmasını teminen Cumhuriyet Savcılıklarına suç duyurusunda bulunulduğunda Cumhuriyet Savcılıklarınca karar verilinceye kadar hayvanların yedieminde bulunmasının gerekmesi ancak hayvanların bekletileceğı yediemin bulunamaması, bulunması halinde ise yediemin ücretlerinin fazlalığı; vatandaşlarımızın mağduriyeti, ekonomik kayıplar ve iş gücünün verimli kullanılamaması durumlarına yol açmaktadır. Diğer taraftan; Cumhuriyet Savcılıklarına yapılan suç duyurularında ekseriyetle kovuşturmaya yer olmadığına dair kararlar verildiğı görüldüğünden halihazırda yürürlükte bulunan düzenlemeden beklenen netice alınamamaktadır.

5996 sayılı Kanunun 36 ncı maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinde, 11/3/2021 tarihli ve 7297 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile yapılan değişiklikle; nakil esnasında belgesiz yakalanan gebe olanlar ile yaşı küçük hayvanlar dışındaki hayvanların kesilmesi hükme bağlanmış olup bu durum gerek ekonomik olarak kayıplara gerekse de hayvan refahı açısından uygun olmayan görüntülere neden olmaktadır. Kanunun ilgili maddesinde yapılacak değişiklikle nakil esnasında yakalanan küpesiz hayvanlara sadece idari para cezası uygulanarak küpe takıldıktan sonra sevklerine izin verilmesi öngörülmektedir. Ayrıca, Tarım ve Orman Bakanlığınca belirlenen yol kontrol ve denetim noktalarına giriş yapmayan nakil vasıtası sahipleri ile hayvan sahiplerine hayvanların kontrollerini yaptırmadıkları için idari para cezası uygulanması sağlanacaktır. Böylece ülke ekonomisinde büyük kayıplara neden olan ve ülke hayvancılığı açısından önemli bir sorun olan kontrolsüz hayvan hareketlerinin denetlenmesinin daha sık ve sağlıklı yapılması amaçlanmaktadır. Kontrolsüz hayvan hareketleri bulaşıcı hayvan hastalıklarının geniş çapta yayılmasına neden olduğundan, bu hastalıklara yerinde ve erken müdahale edilmesi ile hastalıkların yayılmasının önlenmesi, ülke ekonomisine, insan sağlığına, temiz ve güvenilir gıda arzına katkı sağlanması öngörülmektedir.

MADDE 27- Madde ile 19/4/2012 tarihli ve 6292 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi İle Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanuna geçici 10 uncu

madde eklenerek mezkûr Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce Orman Kanununun 2/A uygulaması ile Ankara ili, Kızılcahamam ilçesi, Dereneci/Gökbel Mahalleleri ile Samsun ili, Vezirköprü ilçesi Çeltek Mahallesinde, orman sınırları dışına çıkarılan alanlara usulüne ve amacına uygun yerleştirme yapılmadığından, bugün itibari ile fiili yerleşim söz konusu olduğundan ve geçmişte bu yerlerde hak sahipliği tespiti yapılmadığından, fiili yerleşimin yasal olması için de bir düzenleme yapılması, aksi takdirde bu sahaların 2/A uygulamalarının iptal edilerek devlet ormanı vasfı ile yeniden tescil edilmesi ve sorunun yaşandığı Hazine adına orman sınırları dışına çıkarılan yerlerde ikamet eden yaklaşık 300 vatandaşın mağduriyetinin kamu harcamalarına ek yük getirilmeden giderilmesi hedeflenmektedir.

MADDE 28- Yürürlük maddesidir.

MADDE 29- Yürütme maddesidir.

TOPRAK KORUMA VE ARAZİ KULLANIMI KANUNU İLE ÇELTİK KANUNU VE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 11/6/1936 tarihli ve 3039 sayılı Çeltik Ekimi Kanununun 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 19 – Çeltik tarlaları, il ve ilçe merkezlerine imar sınırından itibaren beş yüz metre, köy ve mahallelerde ise elli metre uzaklıkta bulunabilir. Uzaklıklar, köy ve mahallelerde en kenar evin dış çevresiyle çeltik ekilen yerlerin en yakın noktasının arası ölçülerek tayin olunur.”

MADDE 2- 8/6/1942 tarihli ve 4250 sayılı İspirto ve İspirtolu İçkiler İnhisarı Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının dördüncü cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, bu cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle ve dokuzuncu fıkrasına birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Alkollü içkileri üreten, ithal eden ve pazarlayanlar, her ne surette olursa olsun hiçbir etkinliğe veya her tür mecrada yapılacak yayın ve paylaşımlara ticaret ünvanları ile ürünlerinin marka, amblem, logo, alamet ya da işaretleri ile bunları çağrıştıran diğer isim veya işaretleri kullanarak destek olamazlar.”

“Alkollü içkilerin veya alkollü içkileri üreten, ithal eden ve pazarlayan firmaların isim, marka, logo, amblem veya alametlerini çağrıştıracak şekilde isim, sözcük, şekil, resim ve harfler iş yerlerinin içinde, dışında, vitrinlerinde, satış ünitelerinde ve hiçbir etkinlik alanında bulundurulamaz.”

“Fermente alkollü içki markası, distile alkollü içki markası olarak; distile alkollü içki markası, fermente alkollü içki markası olarak kullanılamaz.”

MADDE 3- 4250 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “, (e) ve (f)” ibaresi “ve (e)” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 4- 4250 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2- Perakende ya da açık alkollü içki satışı yapılan iş yerleri bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde 6 ncı maddenin birinci fıkrasının beşinci cümlesine uygun hâle getirilir.

6 ncı maddenin dokuzuncu fıkrasının ikinci cümlesinin kapsamına giren ürünler, bu maddenin yürürlük tarihinden itibaren üç ay içinde anılan hükme uygun hâle getirilir. Uygun olmayan ürünler, bu tarihten itibaren piyasaya arz edilemez.”

MADDE 5- 24/3/1950 tarihli ve 5659 sayılı Atatürk Orman Çiftliği Kanununun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “çiftlik hudutları dahilinde” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Müdürlüğün, 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun (1) ve (3) sayılı tarifelerine giren bütün işlemleri harçtan müstesnadır.”

MADDE 6- 5659 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- Atatürk Orman Çiftliğinin sahip bulunduğu gayrimenkuller için bu maddeyi ihdas eden Kanunun yürürlük tarihinden önce, 29/7/1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanunu hükümlerince tahakkuk ettirilmiş bina ve arazi vergileri ve bunlara bağlı vergi cezaları, gecikme faizleri, gecikme zamlarının tahsilinden vazgeçilir. Bina ve arazi vergi borcu için yargı mercilerine intikal etmiş uyuşmazlıklarda, davayı gören mahkeme tarafından, karar

verilmesine yer olmadığına, tarafların yaptıkları masrafların üzerlerine bırakılmasına karar verilir ve vekalet ücretine hükmedilmez.”

MADDE 7- 18/12/1953 tarihli ve 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünce Yürütülen Hizmetler Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 16- 6446 sayılı Kanun kapsamındaki hidroelektrik enerji üretim tesislerinde veya tesisten kaynaklı olarak memba veya mansapta can ve mal emniyeti açısından risk oluşturan durumların tespit edilmesi halinde üretim lisansı sahibi şirkete ihtarla bulunulur ve gerekli önlemlerin alınması için süre verilir. Verilen süre içerisinde şirket tarafından gerekli önlemlerin alınmaması halinde, şirketle imzalanan su kullanım hakkı anlaşması derhal feshedilir. Ayrıca, mahalli mülki idari amir kararıyla risk oluşturan durumlar ortadan kaldırıılır. Bu hususta yapılan masraflar ilgili şirketten tahsil edilir.

6446 sayılı Kanun kapsamındaki hidroelektrik enerji üretim tesislerinde DSİ tarafından belirlenen işletme talimat ve programına, Türkiye Elektrik İletim Anonim Şirketi tarafından dengeleme güç piyasası kapsamında verilen talimatlara göre yapılan işletme halleri hariç olmak üzere uyulmadığının veya hidroelektrik üretim tesisinin DSİ sorumluluk sahasında bulunan bölümlerinin DSİ tarafından yapılan ya da yaptırılan denetim ve yıllık muayenelerinde eksiklikler olduğunun tespit edilmesi üzerine şirkete ihtarla bulunularak işletme talimatına ve programına uygun hareket etmesi veya eksikliklerin giderilmesi için süre verilir. Verilen süre içerisinde şirketin, DSİ tarafından belirlenen işletme talimat ve programına uymaması veya tespit edilen eksiklikleri gidermemesi halinde şirkete toplam ceza tutarı iki yüz elli bin Türk lirasından az, beş milyon Türk lirasından çok olmamak üzere, ihmal niteliği, kusur, neticenin ağırlığı dikkate alınarak, tesisin hidrolik kurulu gücüne (MWm) bağlı olarak megavat başına, elli bin Türk lirası ile yüz bin Türk lirası arasında idari para cezası uygulanır. İdari para cezasının uygulanmasından itibaren en geç üç ayın sonunda ihtar edilen hususların yerine getirilmemesi halinde, ceza tutarının alt ve üst sınır değerleri iki katına çıkarılmak üzere, para cezası önceki cezanın iki katı olarak uygulanır. Bu durumda ihtar edilen hususların yerine getirilmesi için şirkete üç aydan fazla olmamak üzere ek süre verilir. Verilen süre içerisinde ihtar edilen hususların yerine getirilmemesi halinde DSİ tarafından su kullanım hakkı anlaşması feshedilir.

Bu maddede belirtilen idari para cezasını gerektiren hallerin, idari para cezasının uygulandığı tarihten itibaren bir yıl içerisinde tekrarı halinde ceza tutarı ile alt ve üst sınır değerleri iki katı olarak uygulanır.

Bu maddenin yürütülmesine ilişkin usul ve esaslar DSİ'nin bağlı olduğu Bakanlık tarafından çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 8- 6200 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 17- İl özel idareleri, belediyeler ve bağlı kuruluşları, köy tüzel kişilikleri ile diğer kamu kurum ve kuruluşları; su yapılarından kaynaklanabilecek kaza ve kayıpların önlenmesi için kendi görev ve sorumlulukları dâhilinde gereken koruyucu güvenlik tedbirlerini alır ve bu konuda DSİ'yi bilgilendirir.

DSİ tarafından inşa edilen tesislerin bulunduğu yerin kısmen ya da tamamen imar planı kapsamına alınması veya herhangi bir sebeple meskûn mahal sınırları içerisinde kalması durumunda DSİ tarafından belirlenen koruyucu güvenlik tedbirleri ilgili belediye veya il özel idaresi tarafından alınır.

Su yapıları ile ilgili ya da su yapılarında veya koruma alanlarında gerçekleştirilen çalışmalarında kişilerin ve çevrenin zarar görmemesi, can ve mal güvenliğinin sağlanması için DSİ tarafından belirlenen koruyucu güvenlik tedbirleri çalışmayı gerçekleştiren kamu kurum ve kuruluşu tarafından alınır.

Mülkiyeti DSİ'ye ait olan su yapıları ile servis yolları ve diğer unsurları amacı dışında kullanılamaz. Bunların zorunlu nedenlerle amaç dışı kullanımı halinde koruyucu güvenlik tedbirleri, kullanan kişi veya kamu kurum ve kuruluşlarınca alınır. Amaç dışı kullanımdan kaynaklanan zararlardan, amacı dışında kullanan kişi veya kamu kurum ve kuruluşları sorumludur.

Su yapılarına ait servis yolları ilgili idaresince devralınmadığı müddetçe genel ulaşım maksatlı kullanılamaz. Su yapılarına ait servis yolları genel ulaşımına açılması talebi olması halinde DSİ'nin uygun görmesi halinde işletme, bakım ve yönetim sorumluluğu ilgili kuruma devredilir.”

MADDE 9- 6200 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 18- DSİ'ye ait olan taşınmaz mallar, hisse oranı yüzde kırkı ve hisse miktarı uygulama imar planı sınırları içinde dört yüz metre kareyi, dışında ise dört bin metre kareyi aşmamak kaydıyla talepte bulunan hissedarlarına rayiç bedel üzerinden doğrudan satılabilir.

DSİ mülkiyetinde olan yerlerin kiralanması ve satışı ihalelerinde isteklilerden, satışta tahmin edilen satış bedelinin, kiraya vermede tahmin edilen bir yıllık kira bedelinin % 3'ünden az olmamak üzere % 30'una kadar geçici teminat alınır.”

MADDE 10- 6200 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 14- Bu maddenin yürürlük tarihi itibarıyla genel ulaşım maksadıyla kullanıldığı halde ilgili kurum tarafından devralınmamış su yapılarına ait servis yollarının işletme, bakım ve yönetim sorumluluğu DSİ tarafından uygun görülmesi halinde bu maddenin yayımlandığı tarihten itibaren en geç altı ay içerisinde ilgili kamu kurum ve kuruluşuna devredilir.”

MADDE 11- 9/3/1954 tarihli ve 6343 sayılı Veteriner Hekimliği Mesleğinin İcrasına, Türk Veteriner Hekimleri Birliği İle Odalarının Teşekkül Tarzına ve Göreceği İşlere Dair Kanunun Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen 41 inci maddesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“MADDE 41 - Haysiyet divanı tarafından uygulanacak olan disiplin cezaları şunlardır:

a) Yazılı ihtar: Veteriner Hekime veya bu Kanun kapsamındaki kişilere mesleğini uygularken ve/veya meslektaşları ile olan ilişkilerinde daha düzenli bir tutum ve davranış içinde olması gerektiğinin yazı ile bildirilmesidir.

b) Para cezası: Fiilin ağırlığına göre yirmibin Türk lirası ile yüzbin Türk lirası arasında belirlenecek tutarın disiplin soruşturmasını yürüten odaya veya birliğe ödenmesidir.

c) Geçici olarak meslekten men cezası: Meslek uygulamasından 15 günden 6 aya kadar süreyle alıkonulmadır. Meslekten geçici olarak men cezası alanlar, bu süre dolmadan Türkiye'nin hiçbir yerinde mesleğini icra edemez.

d) Oda bölgesinde meslek icrasından men cezası: Bir oda bölgesinde en az beş defa geçici olarak meslek icrasından men cezası alan veya birden fazla geçici olarak meslek icrasından men cezalarının toplamı yüz seksen gün olan veteriner hekimlerin, o oda bölgesinde sürekli olarak meslek icrasından men edilmesidir.

Yazılı ihtarı gerektiren fiil ve durumlar şunlardır:

a) Meslektaşları, hasta sahipleri ve mesleğin icrası kapsamında meslekle ilgili olarak irtibat kurduğu gerçek ve tüzel kişilerle ilişkilerinde mesleğin onur ve saygınlığına zarar verecek davranışlarda bulunmak, bu ilişkilerinde mesleki mevzuat hükümlerine aykırı davranmak.

b) Propaganda ve reklam amacı ile çalışma yerlerini ve ihtisaslarını bildirir ilanlar düzenlemek, tabela, ilan, reçete, internet, medya, sosyal medya ve bunun gibi yerlerde reklam ve propaganda mahiyetinde biçim, içerik, ifade ve işaretler kullanmak.

c) Meslek organlarınınca düzenlenen zorunlu mesleki eğitim ve toplantılara çağrıldığı hâlde geçerli mazeret olmadan katılmamak.

d) Meslek mevzuatının gerektirdiği görevler ile meslek organlarınınca kendilerine verilen görevleri mazeretsiz yapmamak, verilen göreve özen göstermemek, belirlenen zamanda mazeretsiz şekilde yerine getirmemek.

e) İş arkadaşlarına, hasta sahiplerine söz veya hareketle sataşmak.

f) Mesleği ve meslektaşları ile ilgili asılsız bilgileri kasıtlı olarak yaymak.

g) Mesleğin icrasında uygulanması gereken usul ve esaslara aykırı davranmak.

h) Mesleki mevzuata ve Birlik organlarının karar ve talimatlarına uygun hareket etmemek.

g) Büyük kongrenin veya oda genel kurulunun seçimle ilgili toplantılarına geçerli bir mazereti olmaksızın katılmamak veya oy kullanmamak.

ı) Nitelik ve ağırlığı itibarıyla yukarıda belirtilen eylemlere benzer eylemlerde bulunmak.

Para cezasını gerektiren haller şunlardır:

a) Mevzuata uygun olarak muayenehane, poliklinik, hastane veya laboratuvar açmadan muayene ve tedavi yapmak.

b) İş ve ikamet adresi değişikliklerini 30 gün içinde kayıtlı olduğu odaya bildirmemek.

c) Meslekî nüfuz ve imkânlarını hukuka aykırı olarak kişisel çıkarları yolunda kullanmak.

d) Meslektaşlarına, hasta sahiplerine ve mesleğin icrası kapsamında meslekle ilgili olarak irtibat kurduğu kişilere fiili saldırıda bulunmak.

e) Mesleğin icrası esnasında mevzuatın gerektirdiği kayıtları usulüne uygun olarak tutmamak, usulüne uygun evrak kullanmamak.

f) Merkez Konseyi ve/veya Odalar tarafından belirlenen asgari ücret tarifesinin altında ücret almak.

g) Kamu dışında çalışan veteriner hekimler bakımından iş sözleşmelerini odaya onaylatmamak, oda onaylı iş sözleşmesi olmadan gerçek veya tüzel kişi veyahut kurumlara süreli/sürekli hizmet vermek veya yıllık çalışma izin belgesini yenilememek.

h) Meslekî çalışmaları sırasında öğrendiği sırları kanunî zorunluluk olmadıkça açıklamak.

ı) Aidat ve oda yönetim kurulu tarafından belirlenen ödentileri yazılı bildirime rağmen zamanında ödemeyerek kanunî takibata sebebiyet vermek veya oda üyelik görevlerini yerine getirmemek.

i) Hayvan sağlığında kullanılan ilaç ve veteriner tıbbi ürünleri, etiket fiyatlarının üzerinde satmak.

j) Meslek icrası mahiyetinde yürüttüğü görevle ilgili konularda, kendisine veya bir başkasına menfaat sağlayacak yahut bir başkasına zarar verecek şekilde bilerek yalan ve/veya yanlış beyanda bulunmak.

k) Başkalarının çıkar sağlaması amacıyla mesleğini ve diplomasını kullanmasına imkân vermek.

l) Mesleki faaliyeti kapsamında tedavi ve uygulamalarında bilimsellikten uzak, bilime açıkça aykırı iş ve işlemler yapmak, ihmalkâr ve özensiz davranmak suretiyle maddi veya manevi zarara yol açmak.

m) Bireysel olarak veya yöneticisi oldukları dernekler ya da çalıştıkları kurumlar aracılığıyla kurumlara veya meslektaşlara destek sağlamanın dışında, şahsi çıkar sağlamak amacıyla ticari ürün ve/veya hizmetin tanıtımında yer almak ve/veya reklamına aracılık etmek.

n) Bilimsel araştırmalar ve eğitime y6nelik şeffaf kurumsal ilişkiler dışında, endüstri kuruluşları ile çıkar ilişkileri kurmak.

o) Bu Kanun ve bu Kanun uyarınca y6r6rl6ēe konulan mevzuata uygun izin ve/veya ruhsat almadan çalışmak.

6) 48 inci maddenin birinci fıkrasında belirtilen ve b6y6k kongrede onaylanan oran doērultusunda Merkez Konseyi payının ilgili yıl sonuna kadar yetkili ve sorumlularca g6nderilmemesi.

p) Kanunen kazanılmamış meslek6 veya akademik unvanları kullanmak, veteriner hekimlikte uzmanlık mevzuatına g6re alınmış uzmanlık belgesi olmadan herhangi bir biçimde uzmanmış gibi davranmak veya tanıtım yapmak suretiyle meslek uygulamasında bulunmak.

r) Temelsiz suçlamalarla mesleēi, T6rk Veteriner Hekimleri Birliēini, odalar ve alt birimlerini kamuoyunda k66k d6ř6rmek ya da maddi, manevi kişiliklerine zarar vermek.

s) Veteriner Hekim olarak sahibi ve sorumlusu olduēu kuruluşundaki veteriner hekimleri ve diēer personelini saēlık alanı ile ilgili g6rev ve yetki alanı dışında çalıştırmak.

t) Meslek mensupları arasında haksız rekabete neden olacak davranışlarda bulunmak,

u) Bu Kanun kapsamında yapılacak olan denetimlere engel olmak, zorluk çıkarmak.

v) Yanında alıřtırdıēı veteriner hekimi odaya ve resm6 kurumlara bildirmemek, çalışma izin belgesi olmadan çalışmasına izin vermek.

y) Muayene ve tedavi sırasında hasta sahiplerinin cinsiyet, ırk, milliyet, etnik k6ken, din ve mezhep, ahlaki ve siyasi d6ř6nce, kişilik, ekonomik ve sosyal durumuna g6re ayrımcılık yapmak.

z) Muayenehane, poliklinik ve hastanelerde hayvan satışı yapmak, satışına aracılık etmek.

aa) Meslektaşlarına karşı k66k d6ř6r6c6 davranışlarda bulunmak veya k6t6lemek.

bb) Nitelik ve aēırlıēı itibarıyla yukarıda belirtilen eylemlere benzer eylemlerde bulunmak.

Geçici olarak meslekten men cezasını gerektiren fiil ve h6ller şunlardır:

a) G6revi gereēi verilen veya hazırlanan bir belgeyi kısmen veya tamamen gereēe aykırı şekilde d6zenlemek, belgelerde tahrifat yapmak, tahrif edilmiş belgeleri bilerek veya bilmesi gerektiēi halde kullanmak, başkalarına kullandırmak, bu belgeler 6zerinden işlem yapmak.

b) Salgın hayvan hastalıklarıyla m6cadelede uyulması gereken kurallara uymamak.

c) Hayvansal gıdaların 6retimi, korunması ve t6ketimi s6recinde g6revini ihmal etmek suretiyle insan saēlıēının tehdit edilmesine yol açmak.

d) Kamu kurum ve kuruluşlarının veya gerçek kişi ve 6zel kuruluşların aleyhine kendisine veya başkasına haksız menfaat saēlamaya y6nelik eylemlerde bulunmak.

e) Veteriner Hekimlikle ilgili olarak, bilimsel araştırma verilerini deēerlendirirken ve yayına hazırlarken bilimsel gerçekleri yansıtmamak; çalışmaya fiilen katılmamış kişilerin adlarına yayında yer vermek, kaynak g6stermeden veya izin almadan başkalarına ait verileri, olguları veya yazılı eserleri kullanmak ve benzeri suretle bilimsel yayınlarda yayın etiēine aykırı davranmak.

f) İlgili mevzuata aykırı olarak canlılar 6zerinde deneyler yapmak, yapılmasına destek olmak.

g) Meslek şeref, etik ve ahlakını aēır şekilde ihlal eden, meslekle baēdařmayan faaliyetlerde bulunmak.

h) G6rev yaptıēı b6lgenin odasına kayıtlı olmadan veteriner hekimlik mesleēini icra etmek.

ı) Kasten ve bilim ilkelerine aykırı olarak hayvanlara eziyet derecesine varan uygulamalar yapmak veya yaptırmak.

i) Muvazaalı işlemler yoluyla bir başkası adına açılması hali de dahil olmak üzere ikametgâh hariç birden fazla yerde muayenehane açmak ve çalışmak.

j) Duyurulması zorunlu hayvan hastalıklarının ilgili kurumlara bildirilmesine kayıtsız kalmak.

k) Nitelik ve ağırlığı itibarıyla yukarıda belirtilen eylemlere benzer eylemlerde bulunmak.

Oda haysiyet divanları, kendilerine intikal eden dosyaları en geç altı ay içerisinde karara bağlamak zorundadır.

Disiplin cezası gerektiren fiil ve halleri işleyenler hakkında, bu fiil ve hallerin işlendiğinin soruşturmaya yetkili birimce öğrenildiği tarihten itibaren altı ay içinde soruşturmaya başlanılmamış ise bu suçlarla ilgili disiplin soruşturması yapılamaz ve ceza verilemez.

Disiplin cezası gerektiren fiil ve hallerin işlendiği tarihten itibaren en geç beş yıl içinde disiplin cezası verilmemesi hallerinde ceza verme yetkisi zamanaşımına uğrar.

Savunma alınmadan ceza verilemez. Savunma yazılı veya sözlü olarak da verilebilir. Hakkındaki iddia ve tespitleri içeren savunma isteme yazısının kendisine tebliğinden itibaren onbeş gün içinde geçerli mazereti olmaksızın yazılı veya kendisine bildirilen günde sözlü savunma vermeyen üye, savunma hakkından vazgeçmiş sayılır.

Hakkında herhangi bir disiplin cezası verilen Veteriner Hekimin, bu cezanın kesinleştiği tarihten itibaren beş yıl içinde disiplin cezası gerektiren yeni bir fiil işlemesi halinde, bu fiil için Kanunda öngörülen disiplin cezasının bir derece ağır olanı uygulanır.

Veteriner Hekim hakkında başlamış olan ceza kovuşturması, disiplin işlem ve kararlarının uygulanmasına engel olmaz. Eylemin işlenmemiş veya sanığı tarafından yapılmamış olması sebebiyle beraat hali müstesna, beraatle sonuçlanmış bir ceza davasının konusuna giren eylemlerden dolayı disiplin soruşturması, o eylemin ceza kanunları hükümlerinden ayrı olarak başlı başına disiplin soruşturmasını gerektirir mahiyette olmasına bağlıdır.

Bu Kanunda belirtilen disiplin para cezaları her takvim yılı başından geçerli olmak üzere o yıl için 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesi hükümleri uyarınca tespit ve ilân edilen yeniden değerlendirilerek artırılarak uygulanır.”

MADDE 12- 6343 sayılı Kanunun 55 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “100 liradan 500 liraya kadar inzibati” ibaresi “disiplin cezası gerektiren fiil ve hallerin süresine göre 120.000 Türk lirasından 600.000 Türk lirasına kadar disiplin” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 13- 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 21- Küresel iklim değişikliğiyle mücadeleye katkı sağlamak ve ormanların sera gazı tutum kapasitesini artırmak maksadıyla Orman Genel Müdürlüğü karbon yutak ormanları kurar, bedel almak suretiyle kurdurur veya kurulmuş ormanların tesis maliyetinden az olmamak ve karbon piyasası rayiç bedeli tahsil edilmek kaydıyla tahsis eder, yönetir, işletir. Bu maddenin uygulanması ile ilgili tanım, şekil, şart ve esaslar İklim Değişikliği Başkanlığının görüşü alınarak yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 14- 6831 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 22-Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce kesinleşmiş orman kadastrolarına göre kısmen veya tamamen Devlet ormanı olarak sınırlandırılan taşınmazlardan;

a)Hazine adına kayıtlı olmayan, tapu ve kadastro veya imar mevzuatına göre oluşturulup halen gerçek veya tüzel kişiler adına tapuda tescilli olanlar için malikleri, kadastro

tespitleri davalı olanlar için ise davaya taraf olan gerçek veya tüzel kişiler tarafından idareye başvurulması ve söz konusu başvurunun Orman Genel Müdürlüğünce uygun görülmesi,

b) Orman Genel Müdürlüğü tarafından resen yapılan inceleme ve araştırma sonucunda gerçek veya tüzel kişiler adına var olan tapu kayıtlarının doğruluğunun tespit edilmesi,

hallerinde mevcut tapu kayıtları bedel alınmaksızın geçerli kabul edilir ve tapu kütüklerindeki varsa orman şerhleri terkin edilerek söz konusu taşınmazlar hakkında bu Kanun hükümleri uyarınca işlem yapılır.

Açılan davalar sonucunda tapularının iptaline karar verilerek kesinleşen ancak tapuda henüz infaz edilmeyen kararlara konu taşınmazlar hakkında taşınmaz bedeli karşılığı olarak mahkeme kararları gereğince ödeme yapılmamış olması veya taşınmaz bedeli karşılığı olarak mahkeme kararları gereğince ödeme yapılmışsa yapılan toplam ödemenin taşınmazın güncel rayiç bedelinin altında olmaması kaydıyla Hazineye geri ödenmesi hallerinde bu madde uyarınca işlem yapılır.

Açılan davalar sonucunda tapularının iptaline karar verilerek kesinleşen kararlardan infaz/rızaen terk edilerek tapuda Hazine adına tescil edilen taşınmazlar, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki yıl içinde önceki malikleri veya akdi ve kanuni halefleri tarafından idareye başvurulması, taşınmaz bedeli karşılığı olarak herhangi bir ödeme yapılmamış olması veya ödeme yapılmış olması halinde yapılan toplam ödemenin taşınmazın güncel rayiç bedelinin altında olmaması kaydıyla Hazineye geri ödenmesi halinde ilgilisine iade edilir.

Üçüncü fıkra kapsamında kalan taşınmazlardan Orman Genel Müdürlüğünce bildirilen, malikleri veya akdi ve kanuni halefleri tarafından idareye başvurulmayan veya mahkeme kararları gereği yapılan toplam ödemesi Hazineye geri ödenmeyen üç hektardan küçük taşınmazlar ve alan büyüklüğüne bakılmaksızın taşınmazlar arasındaki tescilli/tescilsiz yol, boşluk ve benzeri alanlar, Milli Emlak Genel Müdürlüğünce 6292 sayılı Kanun kapsamında değerlendirilebilir ve yapılan işlemler sonrasında orman kadastro kayıtları güncellenir. Bu madde kapsamında tapu kayıtları geçerli kabul edilen ve önceki malikleri veya akdi ve kanuni halefleri veya Mili Emlak Genel Müdürlüğüne iade edilen taşınmaz alanından az olmamak üzere Devletin hüküm ve tasarrufu altında veya Hazinenin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlar, Orman Genel Müdürlüğüne orman tesis etmek veya orman olarak kullanılmak üzere tahsis edilir.

Bu madde kapsamındaki taşınmazlar hakkında aşağıdaki hükümler uygulanır.

a) Yapılacak işlemler sonuçlanıncaya kadar orman idaresi veya Hazine tarafından açılması gereken davalar açılmaz, devam eden davalar yönünden bu maddedeki işlemler bekletici mesele kabul edilerek bunun sonucuna göre işlem yapılır, bu taşınmazların aynına yönelik dava açılmasına ilişkin hak düşürücü süreler işlemez. Taraflarca vazgeçilen tapu iptali ve tescil, orman şerhinin kaldırılması ve bu madde kapsamındaki taşınmazların tapusunun iptali sebebiyle açılmış tazminat davaları da dahil olmak üzere derdest olan davaların konusuz kalmasına ve yargılama giderlerinin taraflar üzerinde bırakılmasına karar verilir ve taraflar lehine vekalet ücretine hükmedilmez.

b) Yapılacak giderler tapu maliklerince Orman Genel Müdürlüğünün hesaplarına hizmet gideri olarak yatırılır.

c) Mevcut orman izinleri ve yapılan kiralamalar iptal edilmiş sayılır.

ç) Ormanların korunması, istihsal ve imarı ile alakalı olarak yapılmış her nevi bina ve tesis bulunan yerler bu madde kapsamında değerlendirilmez.

d) Rayiç bedeller, 6292 sayılı Kanun kapsamında Milli Emlak Genel Müdürlüğünce hesaplanır.

e) İade işleminin gerçekleşmesi halinde İdarelerden, hiçbir şekilde tazminat ve ecir misil talep edilemez.

Bu madde hükümleri;

a) Sonradan imar uygulaması yapılmış olsa bile, 26/1/1939 tarihli ve 3573 sayılı Zeytinciliğin Islahı ve Yabanilerinin Aşılattırılması Hakkında Kanun, Mülga 11/6/1945 tarihli ve 4753 sayılı Çiftçiyi Topraklandırma Kanunu, 9/7/1945 tarihli ve 4785 sayılı Kanun, Mülga 3/4/1950 tarihli ve 5653 sayılı Kanun kapsamında işlem yapılan taşınmazlarda,

b) 12/3/1982 tarihli ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu kapsamında sınırları tespit ve ilan edilen kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri, turizm merkezleri, turizm bölgeleri ve turizm alanlarında kalan, 18/11/1983 tarihli ve 2960 sayılı Boğaziçi Kanunu ile Mübadele Anlaşmaları kapsamında olan yerler ile bu Kanuna göre belirlenmiş özel statülü orman alanları ile orman rejimine alınan yerlerde bulunan, izin ve irtifak hakkı tesis edildiğinden ifraz edilerek oluşturulan, yanan orman sahalarında bulunan, geometrisi ve arz üzerindeki yeri belli olmayan taşınmazlarda,

uygulanmaz.

Bu maddenin uygulanması ile ilgili usul ve esaslar Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığından görüş alınarak Orman Genel Müdürlüğü tarafından belirlenir.”

MADDE 15- 6831 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 23- Bu Kanunun 2 nci maddesi (B) bendi uygulamalarının yapıldığı yerlerde Orman Genel Müdürlüğünce yapılacak incelemeler neticesinde; 2 nci maddenin (B) bendi şartlarını taşıdığı halde bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce Kanunda açıkça sayılan sebepler dışındaki gerekçelerle bu uygulamaların hükmen iptal edildiği yerler ile orman kadastro tutanaklarında 2 inci maddenin (B) bendi şartlarını taşımadığı açıkça belirtilen yerler dışında kaldığı tespit edilen alanlarda 2 nci madde (B) bendi uygulamaları yapılabilir. Yapılan bu uygulamalar ikinci kadastro sayılmaz. Bu maddeye göre bu Kanunun 2 nci maddesi (B) bendi uygulamaları yapılan alanlarda yer alan taşınmazlar hakkında açılmış davalar bulunması halinde yapılan çalışmalar Orman Genel Müdürlüğünce mahkemeye bildirilir.”

MADDE 16- 4/11/1983 tarihli ve 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 29 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 29 - 10 uncu madde uyarınca mahkeme heyetinin harcırahları, 15 inci madde uyarınca mahkemece oluşturulan bilirkişilerin ve keşifte dinlenen muhtarın mahkemece takdir edilecek ücretleri ile tapu harçları, kamulaştırmасız el koyma ve tazminat davaları sonucunda tescile yönelik kesinleşen mahkeme kararlarının infazında veya kamulaştırmасız el koyma nedeniyle malik ile idare arasında düzenlenen uzlaşma tutanağının uygulanmasında ortaya çıkan tapu harçları ve bu Kanunun gerektirdiği diğer giderler idarece ödenir.”

MADDE 17- 16/7/1997 tarihli ve 4283 sayılı Yap-İşlet Modeli ile Elektrik Enerjisi Üretim Tesislerinin Kurulması ve İşletilmesi İle Enerji Satışının Düzenlenmesi Hakkında Kanunun geçici 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “31/12/2025” ibaresi “31/12/2040” şeklinde ve “4628” ibaresi “14/3/2013 tarihli ve 6446” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 18- 4/4/2001 tarihli ve 4634 sayılı Şeker Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve fıkraya aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“a) Bakanlık: Tarım ve Orman Bakanlığını,”

“r) Ekim alanı: Şirketlerin veya fabrikaların şekerin hammaddesi olan şeker pancarını, üreticilerle sözleşme yapmak suretiyle temin ettiği, sınırları Bakanlıkça belirlenen coğrafi alanı,

s) Sözleşme: Hammadde üretimi ve teslimi yapmak amacıyla şirketler ve üreticiler arasında düzenlenen, tarafların karşılıklı görev ve sorumluluklarına ilişkin usul ve esasların yer aldığı belgeyi,”

MADDE 19- 4634 sayılı Kanunun 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 5 – Şeker pancarı fiyatları her yıl, şeker fabrikası işleten gerçek ve tüzel kişiler ile üreticiler ve/veya temsilcileri arasında varılan mutabakata göre belirlenir. Şeker fabrikaları, üreticilerce teslim edilen şeker pancarındaki fire tespiti ile bedele esas polarizasyon değerinin belirlenmesi amacıyla yapılacak numune alma ve analiz işlemleri sırasında; üreticileri temsilen mahalli pancar kooperatifi veya mahalli ziraat odasından bir gözlemcinin hazır bulunmasına olanak sağlamakla, mahalli pancar kooperatifi veya mahalli ziraat odası ise talep edilmesi hâlinde bir gözlemci görevlendirmekle yükümlüdür.

Sözleşme yapılmadan şeker pancarı ekilemez. Buna aykırı hareket edenlerin takip ve kontrolü Bakanlıkça yapılır. Şirketler şeker pancarını Bakanlıkça belirlenen ekim alanlarından üreticilerle sözleşme yaparak temin ederler. Bakanlık gerekli görmesi durumunda şirketlerin ekim alanlarını yeniden belirler.

Şeker üretiminde kullanılan diğer hammaddeler ise şirketler tarafından üreticiler ve/veya piyasadan temin edilir. Şirketler, kendi ekim alanlarından yeterli hammadde bulamadığı takdirde münavebe esasları dâhilinde kendi ekim alanları dışından da Bakanlığın izni ve denetiminde üreticilerle sözleşme yaparak pancar temin edebilirler ya da ihtiyacından fazla şeker pancarı üretimi yapabilen şirketlerden Bakanlık tarafından belirlenecek esaslara göre şeker pancarı satın alabilirler. Bakanlık, şeker pancarının ekiminden fabrikalara teslimine kadar olan tüm süreci denetler, bu görevini yerine getirirken gerektiğinde kolluk kuvvetlerinden yardım alır.

Şeker satış fiyatları, şeker fabrikası işleten gerçek ve tüzel kişiler tarafından serbestçe belirlenir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar, Bakanlık tarafından çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 20- 4634 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin altıncı fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Sözleşme yapılmadan şeker pancarı eken gerçek ve tüzel kişilere, tespitin yapıldığı ekim alanından üretilecek şeker pancarı için, tespitin yapıldığı pazarlama yılında kamu fabrikaları tarafından belirlenen %16 polar şeker ihtiva eden firesi düşürülmüş A kotası şeker pancarı baz alım fiyatı üzerinden hesaplanacak tutar kadar Bakanlıkça idari para cezası verilir.

Şirketlerin kendi ekim alanları dışından Bakanlığın izni olmaksızın şeker pancarı temin etmeleri halinde, Bakanlıkça, şirketlere cari pazarlama yılı için tahsis edilen A kotası miktarının cari pazarlama yılı başındaki A kotası şeker satış fiyatı ülke ortalaması üzerinden hesaplanacak tutarının yüzde ikisi oranında idari para cezası verilir.”

MADDE 21- 3/1/2002 tarihli ve 4733 sayılı Tütün, Tütün Mamulleri ve Alkol Piyasasının Düzenlenmesine Dair Kanunun 8 inci maddesinin beşinci fıkrasının (ö) bendinin (1) numaralı alt bendinde yer alan “sekiz” ibaresi “yüzaltmış”, (2) numaralı alt bendinde yer alan “on” ibaresi “yüzseksen”, (3) numaralı alt bendinde yer alan “oniki” ibaresi “ikiyüz” şeklinde değiştirilmiş, fıkranın (p) bendinde yer alan “bulunduranlara,” ibaresinden sonra gelmek üzere “ticari amaçla kullananlara,” ibaresi ile fıkraya aşağıdaki bent eklenmiş, maddenin altıncı fıkrası ile yedinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddenin dokuzuncu fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “(f), (g), (h), (ı), (j), (n), (o), (p), (r) ve (s) bentlerinde” ibaresi, “(f), (g), (ı), (j), (n), (o), (p), (r), (s) ve (ş) bentlerinde” şeklinde değiştirilmiştir.

“ş) Bakanlıkça belgeleri askıya alınanların askı süresi içinde üretim, satış veya dağıtım yaptığının tespiti halinde yüzbin Türk lirasından birmilyon Türk lirasına kadar idari para cezası verilir.”

“Yukarıda sayılan fiiller dışında, bu Kanun ile 4250 sayılı Kanuna veya bu kanuna göre yürürlüğe konulmuş ikincil düzenlemelerde yer alan; tesis kurulum, üretim, işleme, iç ve dış ticaret, tesis ve hisse devri, proje tadilatı, belge düzenlenmesi, kayıt düzeni, izin, bildirim,

hammadde temini, geri kazanım ve imha işlemleri, mamul ve hammadde depolanması, piyasaya arz, satış ve sunum, tasfiye, faaliyetin sonlandırılması, ürünlerin teknik özelliklerinin belirlenmesi, üretici tütünlerinin yazılı sözleşme esası veya açık artırma yöntemi ile alınıp satılması, üretim şartını karşılamayan firma mamullerinin fiyatlandırılması, dağıtılması, satışı ve kontrolü ile bayilikler verilmesi şartlarına;

a) Toptan satıcılar, açık alkollü içki satıcıları, perakende satıcılar ve nargilelik tütün mamulü sunum uygunluk belgesi bulunan satıcılar tarafından uyulmadığının tespiti halinde; ilgili gerçek veya tüzel kişiler, eksikliğin giderilmesi için onbeş günden az olmamak üzere uygun süre verilerek veya aykırılığın tekrarlanmaması için yazılı olarak uyarılır. Verilen süre içerisinde eksikliğin giderilmemesi veya aykırı fiilin ilk fiilin işlenmesinden sonraki beş yıl içinde ikinci kez işlenmesi halinde, eksiklik veya aykırılıkla ilgili faaliyet türüne ilişkin belgeler iptal edilir.

b) Tütün, tütün mamulü, makaron, sigara filtresi, yaprak sigara kâğıdı, alkol ve alkollü içkiler sektöründe (a) bendinde sayılan kişiler dışında faaliyet gösteren gerçek ve tüzel kişiler tarafından uyulmadığının tespiti halinde onbeş günden az olmamak üzere eksikliğin giderilmesi için uygun süre verilerek veya aykırılığın tekrarlanmaması için yazılı olarak uyarılır. Verilen süre içerisinde eksikliğin giderilmemesi veya aykırı fiilin ilk fiilin işlenmesinden sonraki beş yıl içinde ikinci kez işlenmesi halinde yüzbin Türk lirasından bir milyon Türk lirasına kadar idari para cezası verilir, aykırı fiilin aynı süre içinde üçüncü kez işlenmesi halinde faaliyet türüne ilişkin belgeler iptal edilir.

c) Bu fıkra uyarınca verilecek süreler Bakanlık tarafından belirlenir.”

“Beşinci fıkranın (a), (b), (c), (d), (e), (f), (g), (ı), (j), (k), (l), (m), (n), (o), (p) ve (ş) bentlerinde düzenlenen idarî para cezaları, fiillerin bir yıl içinde tekrarı halinde, bir önceki cezanın iki katı olarak verilir. Beşinci fıkranın (c) bendinde sayılan fiillerin tekrarı halinde ayrıca ihlale konu ürünün piyasaya arzının bir yıla kadar durdurulmasına; (a), (b), (d), (e), (f), (j), (k), (l), (m), (n), (o), (ö), (p), (r) ve (s) bentlerinde sayılan fiillerin, ilk fiilin işlenmesinden sonraki beş yıl içinde üçüncü defa işlenmesi halinde ise belgelerin iptaline karar verilir. Satış belgesi iptal edilen satıcılar, satış belgesi iptaline konu işyeri için iki yıl süreyle yeni belge başvurusunda bulunamaz.”

MADDE 22- 3/7/2005 tarihli ve 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununun 8 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“24/4/1969 tarihli ve 1163 sayılı Kooperatifler Kanununa tabi kooperatifler, 1/5000 ve 1/1000 ölçekli imar planlarındaki tarımsal niteliği korunacak alanlar ile bu planlar dışında kalan ve bu Kanuna tabi alanlarda yer alan taşınmazlar üzerinde mülkiyet ve sınırlı ayni hak edinemezler. Ancak tarımsal amaçlı faaliyet gösteren kooperatiflerin mezkûr alanlardaki taşınmazlar üzerinde mülkiyet ve sınırlı ayni hak edinimi Bakanlığın iznine tabidir.”

MADDE 23- 5403 sayılı Kanunun 20 nci maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “on” ibaresi “ikibinbeşyüz” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 24- 5403 sayılı Kanunun 21 inci maddesinin ikinci fıkrasının (a) bendinin ikinci cümlesinde yer alan “on” ibaresi “ikibinbeşyüz” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye beşinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir

“Bu Kanun uyarınca izin alınmadan yapılmış her türlü yapı ve tesise, ilgili idareler, kurum ve kuruluşlar tarafından elektrik, su ve doğalgaz bağlantısı ve abonelikleri tesis edilmez. Bu fıkraya aykırı davranan idare, kurum ve kuruluşlara her abone başına yüzbin Türk lirası idari para cezası verilir. İdari para cezasının tebliğinden itibaren aboneliğin otuz gün içerisinde iptal edilmemesi halinde aboneliğin devam ettiği her ay için ayrıca yüzbin Türk lirası idari para cezası verilir.”

MADDE 25- 11/6/2010 tarihli ve 5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanununun 5 inci maddesinin birinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Hayvanlarda herhangi bir tazminatlı hastalık tespit edilmesi sonucu resmî veteriner hekim veya yetkilendirilmiş veteriner hekim gözetiminde mecburî kesime tâbi tutulan, itlaf edilen veya kesimhanelerde tespit edilen tazminatlı hastalıkları nedeniyle imha edilen hayvanlar ile bu hastalıklar nedeniyle imha edilen hayvansal ürün, yem, madde ve malzemelerin bedelleri, imha, imha yerine nakliye ve dezenfeksiyon masrafları Cumhurbaşkanlığı tarafından belirlenen oranlarda Bakanlık tarafından sahiplerine tazminat olarak ödenir. Bakanlık bütçe imkânları, hastalıklarla ilgili bilimsel veriler ile eradikasyon ve kontrol programlarına göre, tazminatlı hastalıklar ile bu hastalıklar nedeniyle imha edilen hayvansal ürün, yem, madde ve malzemelerden hangilerine tazminat ödemesi yapacağını, ödeme yapılacak yerleri ve uygulama zamanını belirler.”

“(3) Bakanlıkça belirlenen usullere göre kayıt altına alınmamış hayvanlar, fiili ithalat işlemleri tamamlanmamış hayvanlar, sahipleri tarafından hasta oldukları Bakanlıkça belirlenen usullere göre bildirilmeyen veya hasta olduğu bilinerek satın alındığı tespit edilen hayvanlar, son sahibine Bakanlıkça belirlenen belgeler bulunmaksızın nakledilen hayvanlar, kamu kurum ve kuruluşlarına ait hayvanlar, Bakanlıkça belirlenen hastalıklarda hastalık sebebiyle uygulanan kontrol tedbirleri kaldırıldıktan sonra hastalığa göre belirlenen süre içerisinde aynı hayvancılık işletmesinde aynı hastalığın tespit edilmesi sebebiyle kestirilen veya itlaf edilen hayvanlar ile bu fıkroda belirtilen hayvanlarda tespit edilen tazminatlı hastalıklar sebebiyle imha edilen hayvansal ürün, yem, madde ve malzemeler için tazminat ödenmez.”

MADDE 26- 5996 sayılı Kanunun 36 ncı maddesinin birinci fıkrasının (e) bendinin birinci cümlesinde yer alan “ve kayıt tutmayan” ibaresi ile beşinci cümlesinde yer alan “fiil suç oluşturmadığı takdirde” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve (f) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(f) 8 inci madde gereği canlı hayvan ve hayvansal ürünlerin sevklerinde Bakanlıkça belirlenen belgeleri bulundurmayan canlı hayvan ve hayvansal ürün sahiplerine sığır cinsi hayvanlar için hayvan başına yedibinsekizyüzaltmış Türk lirası, koyun ve keçi türü hayvanlar için hayvan başına binikiyüzdört Türk lirası, diğer hayvan türleri ve hayvansal ürünler için araç başına yirmialtıbinüçyüzaltmış Türk lirası, ayrıca nakil vasıtası sahiplerine yirmialtıbinüçyüzaltmış Türk lirası, Bakanlıkça izin verilen yerler dışında hayvan satışı yapanlara yirmialtıbinüçyüzaltmış Türk lirası idarî para cezası verilir. Belgesiz nakledilen hayvanların, Bakanlıkça belirlenen korunmuş bölgeler hariç olmak koşulu ile nakil esnasında yakalanması durumunda, sahibinin bilgisi dâhilinde karantina altına alınır. Korunmuş bölgeler ve karantina ile ilgili hususlar Bakanlıkça belirlenir. Bu önlemler, insan, bitki ve hayvan sağlığı ile çevre için doğrudan ya da dolaylı herhangi bir olumsuz etkiye sebep olmayacak şekilde uygulanır. Bu iş ve işlemler için yapılacak tüm masraflar sahibi tarafından karşılanır. Kesim, imha ve itlaf hâlinde Bakanlıkça herhangi bir tazminat ödenmez. Canlı hayvan sevklerinde Bakanlıkça belirlenen kurallara göre yol kontrol ve denetim noktalarına girmeyen nakil vasıtası sahiplerine araç başı yirmialtıbinüçyüzaltmış Türk lirası, hayvan sahiplerine yüzotuzikibinyüzsekiz Türk lirası, idarî para cezası verilir.”

MADDE 27- 19/4/2012 tarihli ve 6292 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi İle Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 10- Ankara ili, Kızılcahamam ilçesi, Dereneci/Gökbel mahalleleri ile Samsun ili, Vezirköprü ilçesi Çeltik mahallesinde, 6292 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce 6831 sayılı Orman Kanununun 2 nci maddesi (A) bendi gereğince orman sınırları dışına

Çıkarılan alanda nakil, yerleştirme, hak sahipliği tespiti, borçlandırma ve takyide ilişkin usul ve esaslar bu Kanuna göre Cumhurbaşkan kararı ile belirlenir.”

MADDE 28- Bu Kanunun;

- a) 20 nci maddesi 1/1/2027 tarihinde,
 - b) Diğer maddeleri yayımı tarihinde,
- yürürlüğe girer.

MADDE 29- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.